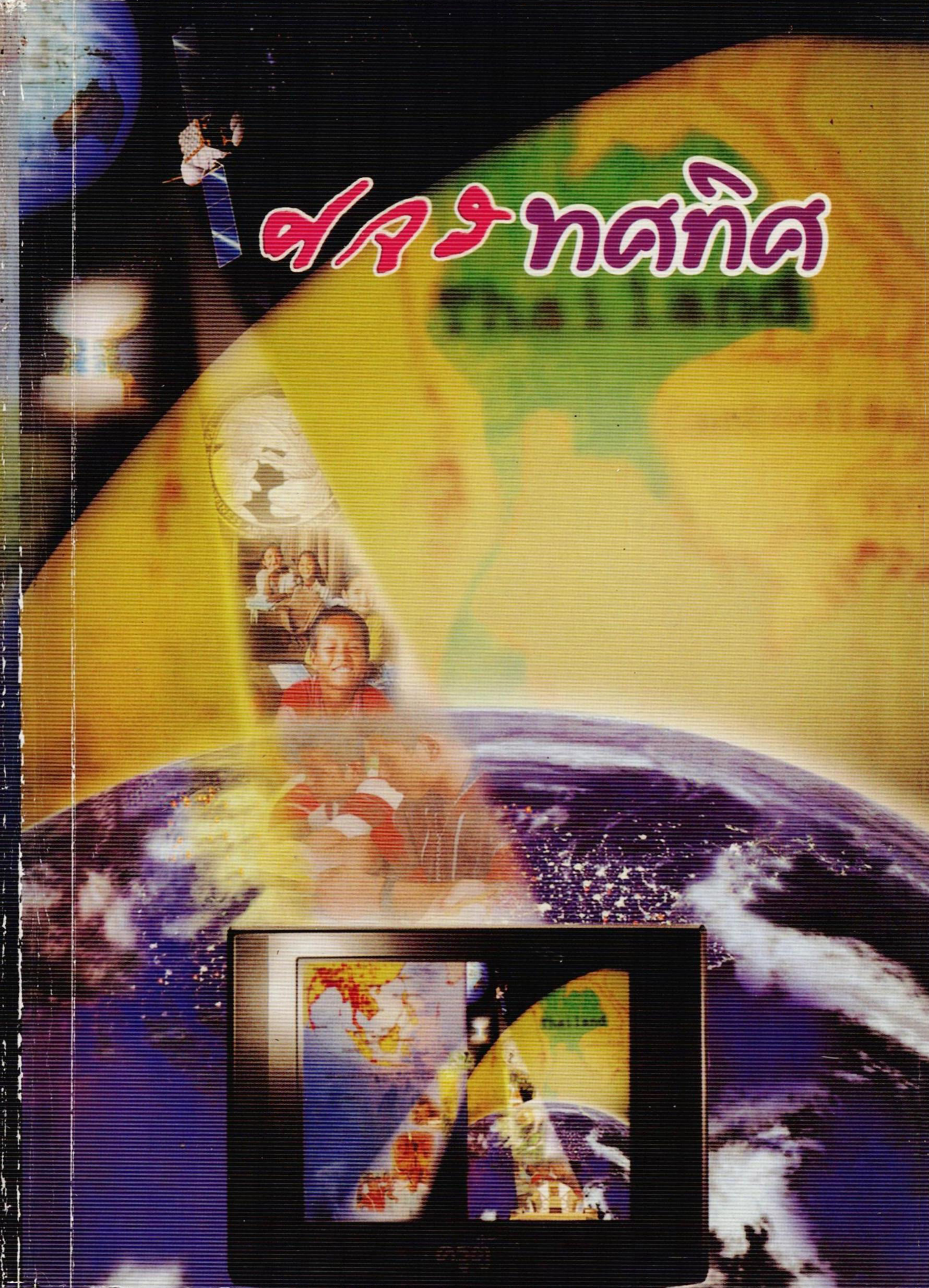

ฟลร ทลกิค

พระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ พระสุขสบายคือองค์กลาง
ทำพิธีเมื่อวันเสาร์ขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๘ (เสาร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓)

พิธีบรรจุพระธาตุดอยรัตนมณีที่สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม
เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

ขจรทศทิศ

พิมพ์แจกเนื่องในงานทอดกฐินสามัคคีประจำปี ๒๕๕๓

ในคณะศาสตราจารย์ นายแพทย์นิพนธ์ พวงวรินทร์

ณ สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม ตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

วันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

และ วัดอมฤตวารี ต.อุทัยใหม่ อ.เมือง จ.อุทัยธานี

วันจันทร์ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

พิมพ์เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

จำนวนพิมพ์ ๑๕,๐๐๐ เล่ม

ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิพนธ์ พวงวรินทร์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
947 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทรศัพท์ 0-2411-1523, 0-2412-6552 โทรสาร 0-2866-3248
นายธีระ เจียรดิษฐ์อาภรณ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

คำนำ

กระผมได้รับหนังสือ **"ขจรทศทิศ"** จากพยาบาลถวายงานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ก่อนที่จะเดินทางไปยัง สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม ณ ตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย เพื่อไปเป็นประธานในพิธีมหาพุทธาภิเษก เททองหล่อพระพุทธรูปพระสุขสบาย ซึ่งเป็นองค์ปูนปั้นขนาดหน้าตัก ๕.๕ เมตร สูง ๘ เมตร ซึ่งสร้างทั้งหมด ๕ องค์ แทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์ ซึ่งท่านอาจารย์พระคมสัน ชนาสโภ เจ้าอาวาสได้กำหนดวันทำพิธีในวันเสาร์ขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๘ ณ พระธาตุดอยรัตนมุนี เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

กระผมได้พักที่โรงแรม C&C ซึ่งเป็น Resort ของคุณมีชัย วีระไวทยะ ที่อยู่ห่างจากสำนักสงฆ์ราว ๑๐ กิโลเมตร บรรยากาศที่นั่นดีมาก ค่าที่พักไม่แพง ห้องสะอาด อาหารอร่อยและอากาศสดชื่นบริสุทธิ์ เพราะแม้ได้นอนเพียง ๔ ชั่วโมงก็แจ่มใสมากกว่านอนในกรุงเทพฯ ตั้ง ๖ ชั่วโมง ในคืนวันศุกร์ที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผมได้อ่านหนังสือ **"ขจรทศทิศ"** ให้ภรรยาฟังด้วยจนจบเล่มและเราทั้งสองก็มีความเห็นตรงกันว่าสมควรพิมพ์แจกจ่ายในงานวันทอดกฐินสามัคคีที่จะจัดในวันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม (แปลว่า ธรรมเป็นที่พึ่ง ซึ่งได้รับพระราชทานนามจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จ

พระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก) ในกาลนี้กระผมได้ขออนุญาตทางเจ้าของโครงการพบกันครึ่งทาง คือคุณสมพร แสงทอง ซึ่งท่านได้อนุโมทนาและอนุญาตให้พิมพ์ได้ตามต้องการ พร้อมกันนี้ยังได้ส่งหนังสือของโครงการมาให้กระผมอีกจำนวน ๑๘ เล่ม กระผมจึงขออนุโมทนาบุญมาด้วย ณ ที่นี้ โครงการนี้ได้ทำเรื่องดีๆ เช่นนี้ให้กับสังคมและประเทศไทยมานานกว่า ๒๐ ปีและยังคงดำเนินงานต่อเนื่องไปอีกอย่างมั่นคง

กระผมและครอบครัวได้พิมพ์หนังสือ **"ขจรทศทิศ"** จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม เพื่อแจกจ่ายในงานทอดกฐินสามัคคีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ทางกระผมและครอบครัวได้ทำเป็นประจำตลอดมา ในปีนี้ได้ทอดกฐิน ๒ วัด คือ สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม และ วัดอมฤตวารี ต.อุทัยใหม่ อ.เมือง จ.อุทัยธานี ในวันจันทร์ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ จึงขอบอกบุญมายังทุกท่านด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นายบุญชู พวงวรินทร์

ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิพนธ์-วิไลวรรณ-นวภูมิ พวงวรินทร์

บ้านบางขุนนนท์

กรกฎาคม ๒๕๕๓

๑. **ตระหนี่** เหมือนฆ่าตัวตาย

๒. อย่าทำ**ทรัพย์**ให้เป็น**หมัน** และอย่าทำ**ตน**ให้เป็น**หมัน**

คำสอนพระอาจารย์จันทร์เรียน

วัดถ้ำสหายธรรม หนองวัวซอ

จ.อุดรธานี

เมื่อ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

✿ สิ่งที่มีค่าที่สุดในโลกนี้มี ๕ อย่าง คือ

๑. ความรู้

๒. ความดี

๓. เวลา

๔. ขยัน

๕. ปัญหา

✿ บิดา มารดา **ดุจฟ้า** อย่าขัดใจ

✿ หน้าที่ ต่อ **อริยะสัจ ๔**

ทุกข์มีไว้รู้	(ปริญญา)
สมุหทัยมีไว้ละ	(ปหานะ)
นิโรธมีไว้ ทำให้แจ้ง	(สัจฉิกิริยา)
มรรคมีไว้ทำ	(บำเพ็ญ)

✿ สิ่งที่ทุกคนควรมีคือ**ปัญญา**

สิ่งที่ควรแสวงหาคือ**กัลยาณมิตร**

✿ รวยด้วย**ทาน** รูปงามด้วย**ศีล** ปัญญาเลิศด้วย**ภาวนา**

✿ ไม่มีงานใดที่**ล้มเหลว** มีแต่**ล้มเลิก**เท่านั้น

✿ หักปลาย**หอก**ให้เป็น**ดอกไม้**

✿ มาเพราะบุญ อยู่เพราะคุณ ไปเพราะทุน

คำสอน หลวงปู่ทองผุด (๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

ขวัญ

คำสอนที่ยอดเยี่ยม

พูดไป	เขาไม่รู้	กลับขู่เขา
ว่าโง่เง่า	งมเงอะ	เซอะหนักหนา
ตัวของเรา	ทำไม	ไม่โกรธา
ว่าพูดจา	**ให้เขา**	ไม่เข้าใจ
อวดฉลาด	พูดออก	บอกว่าโง่
ฟังเขาโอ้	อวดอ้าง	**อย่าขวางเขา**
ขัดคอ	**เขาก็โกรธ**	**พิโรธเรา**
เป็นเรื่องเร่า	ร้อนใจ	ไม่เป็นการ

ศ.จ. ๒๔๕๘

ทำดี

อย่าเห่อ	อย่าลอย	อย่าลืมตัว
ไม่ปอดลอย	รับคำตำหนิ	

กำลังใจ

ขอสิ่งพิเศษสรรพ์	สรพันพิพัฒน์พร
จงมาสโมสร	อุปถัมภ์อำนวยชัย
มวลหมู่อมิตต์หมาย	ก็ละลายละเลิกไป
ทุกข์โศกและโรคภัย	พิบัติ บ่ บีฑา
หวังใด ผิไม่ผิด	ก็สัมฤทธิ์ ประจักษ์ตา
ทวยเทพเทพา	อภิบาลนิรันดร
ประสิทธิ์พร สวัสดี	เจริญศรี เจริญชนม์
เจริญสุข เจริญผล	เจริญพรรณ เสมอสมัย
นิราศทุกข์ นิราศโศก	นิราศโรค นิราศภัย
ประสงค์สรรพ์ กุศลใด	ก็จงสม ประสงค์เทอญ

ศ.จ. ๒๔๕๘

พร คือสิ่งดีๆ ที่คนปรารถนา ดังนั้นสิ่งดีใดที่ปรารถนาก็ขอให้**คุณสมพรเถิด**

คณะผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง

สารบัญ

น้ำท่วมฯลฯ ๑

โลกและชีวิต ๙

ภูเขา หรือ ทะเล ๑๖

คนกล้า - กล้าคน ๒๓

อะไรก็ได้ ๓๒

ดังใจ ๓๙

ขจรทศทิศ ๔๔

น้ำท่วมฯลฯ

น้ำท่วม เป็นเรื่องธรรมชาติ ธรรมดาๆ ของเหตุการณ์ในฤดูฝน ถ้าน้ำท่วมในฤดูแล้งก็ผิดธรรมดาไปหน่อย แต่ก็มิใช่ว่าจะไม่มีเพียงแต่นานๆ ครั้งหนึ่ง

เพราะคนต้องอยู่กับธรรมชาติ ดังนั้นไม่ว่าจะน้ำท่วม น้ำไม่ท่วม หรือ น้ำมาก น้ำน้อย ก็เป็นสิ่งธรรมดาๆ ที่เราจะทำอย่างไรให้ตัวเองเดือดร้อนน้อยหรือได้ประโยชน์มาก ก็อยู่ที่สติปัญญาของแต่ละคน โดยไม่ต้องโวยวายขอให้ใครมาช่วยก็จะเป็นการไม่ให้โลกรู้ว่า **เขาเก่งกว่าเรา** และทำอย่างไรให้เรา **เก่งเหมือนเขาบ้าง**

น้ำท่วมไร่นา น้ำท่วมบ้านเรือน ที่เราคิดว่าเดือดร้อนนักหนาสาหัสกันอยู่ในขณะนี้ก็ยังไม่เท่ากับ คนที่พบเหตุการณ์ น้ำท่วมทุ่งฯ หรือ น้ำท่วมปาก

น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้งโหรงเหรง

(สำ) ก. พูดมากแต่ได้เนื้อหาสาระน้อย

น้ำท่วมปาก

(สำ) ก. พูดไม่ออกเพราะเกรงจะมีภัยแก่ตนหรือผู้อื่น

ทุกข์เพราะพ่อ - แม่

ผลของกรรมเก่า เป็นเรื่องที่แก้ได้ยาก

เหตุของกรรมใหม่ เป็นเรื่องที่สร้างได้ไม่ยาก

ทุกข์เพราะพ่อแม่ลูกพูดไม่ได้ แต่ควรคิดอย่างไรเพราะว่า พ่อ-แม่ คือ

๑. ปูชนียบุคคล
๒. เป็นสิริมงคล สำหรับผู้คิดดีทำดี
๓. เป็นอัปมงคล สำหรับผู้คิดไม่ถูกต้อง

แต่พ่อ-แม่ ที่ขาดศีลธรรมเป็น มิจฉาทิฐิ เป็นทาสสุรา การพนัน นารี หรืออบายมุขประเภทต่างๆ ลูกๆ ที่อยู่ในภาวะเช่นนี้ จะต้องทำใจอย่างไร จึงจะเอาตัวรอดจากการเป็นลูกอกตัญญู หรือลูกเนรคุณ ซึ่งจะมีเสนียดจัญไรติดตัว และเมื่อตายก็ย้ายไปอยู่นรกแน่นอน

ความจริง ชาตินี้เราเกิดมาแล้วเราเปลี่ยนพ่อแม่ไม่ได้ แต่เราสามารถเลือก พ่อ-แม่เกิดใหม่ในอนาคตได้

ยังไม่ได้ลงมือทำเพียงแค่คิด ก็รู้สึกสบายใจขึ้นเยอะเลย

การให้กำลังใจตัวเอง

เพราะว่า ผลย่อมตรงกับ เหตุ

ดังนั้น การที่เราเกิดมาแล้วเป็นอย่างไรก็เพราะเหตุที่เราได้ทำไว้ เราจึงควรยินดีและพอใจในพ่อแม่ของเรา แม้ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตาม เราก็ไม่มีโอกาสเลือกเป็นอย่างอื่นได้

ถ้าเรารู้สึกไม่พอใจผู้ให้กำเนิดเรา การคิดเช่นนี้เป็นเชื้อให้เกิดความ**อกตัญญู** และ **อกตเวที** ก็ตามมาติดๆ และพฤติกรรม**เนรคุณ** ก็เสนอแผนการมาให้เลือกมากมาย

แต่ว่า พ่อ-แม่ของเรา จะเป็นคนแสนเลวประการใด โหดร้ายแค่ไหน ก็ต้องถือว่าเป็น **บุคคลต้องห้าม** สำหรับลูกที่จะเข้าไปแตะต้องด้วย **อกุศลจิต** มิได้เลย เพราะว่าของที่มีคุณทั้งหลาย ถ้าปฏิบัติถูกก็จะเป็นคุณอนันต์ ถ้าผิดก็เกิดเป็นโทษมหันต์เช่นกัน

พ่อ-แม่เปรียบประดุจพระอรหันต์ ซึ่งลูกทุกคนจะต้องเคารพนับถือตอบแทนบุญคุณ ถ้าไม่ปฏิบัติก็จะเกิดมลทินไปชั่วชีวิต

ทำไมเราจึงมีพ่อแม่ที่ทำผิดคิดชั่ว?

การที่เรามาเกิดเป็นลูกของท่าน ก็เพราะเป็นผลของบาปกรรมทั้งหลายที่เราได้ทำไว้เอง ดลจิตให้ท่านทำเช่นนั้น ถ้าเราไม่ต้องมาเกิดเช่นนี้อีก ก็ควรเร่งทำความดีให้มากขึ้น ในชาติต่อไปเราก็จะพ้นสภาพเช่นนี้ และอย่าได้เอาความชั่วไปตอบแทนท่าน เพราะผลที่ตามมาจะหนักยิ่งกว่าเดิมหลายเท่านัก

การที่เราทำให้พ่อ-แม่ ต้อง บ่น ด่า ทุบตี หรือ ฆ่า เรานั้น เป็นการปิดทางสวรรค์และนิพพานของลูก พร้อมกันนี้ก็เปิดทางอบาย ทุคติ วินิบาต และนรก รอไว้ด้วย

การที่พ่อ-แม่ ต้องบ่นว่าทุบตีเรานั้น เพราะ**ท่านไม่ดี** หรือ **ท่านอยากให้เราดี**

- ถ้าท่านบ่นหรือด่า โดยที่เราไม่ผิด หรือไม่จริง และเราคิดว่าเราดีกว่าท่าน ก็ต้องตั้งสติรับฟังโดยไม่โต้แย้งทันที รอให้ท่านอารมณ์ดีจึงค่อยชี้แจงเหตุผล
- ถ้าเราเป็นฝ่ายผิดก็ต้องรีบแก้ไข อย่าทำเช่นนี้อีก
- ถ้าท่านบ่นหรือด่าหาสาระไม่ได้ ก็ควรสงบใจ วางอุเบกขา คิดว่ามันเป็นการระบายอารมณ์ของคนที่มีภาระมาก ได้บ่นได้ด่าออกไปบ้าง อารมณ์ก็จะดีขึ้น เป็นธรรมดาของคนส่วนใหญ่ทั่วๆ ไป เท่านั้นเอง

แต่ **คำบ่น**หรือ**ด่า**ของพ่อแม่ ก็ไม่มีพิษภัยเท่ากับ**คำเยินยอ**ของหนุ่มสาวหรือคนที่หวังประโยชน์จากเรา และ**ฝึกการปล่อยวางอดกลั้น** ก็จะเป็นการบำเพ็ญขันติบารมีด้วย

นิมิตตํ สาธุรูปานํ กตัญญูกตเวทิตา
ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี

ทุกข์ เพราะลูก

เลี้ยงลูกให้รู้จักลุกขึ้นสู้ ความไม่ท้อถอยทำให้เด็กก้าวหน้าต่างจากเด็กล้มเหลว

การปลอบเด็กเมื่อผิดหวังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยบอกว่ามันไม่สำคัญนั้นไม่ถูกต้อง เพราะทำให้เด็กรู้สึกสับสน และไม่สบายใจที่อยากได้สิ่งนั้น

ความไม่ท้อถอยเมื่อผิดหวัง เป็นความสามารถที่จะลุกขึ้นสู้ใหม่ เป็นการแยกเด็กก้าวหน้าออกจากเด็กล้มเหลว

สิ่งที่พ่อ-แม่ควรทำ

๑. บอกว่าเรื่องร้ายๆ นั้นก็จะผ่านไปเอง วันนี้แพ้แต่พรุ่งนี้ลองใหม่ได้อีก

๒. สนับสนุนให้แก้ปัญหา การลงมือทำเป็นยาขนานเอกที่จะรักษาความรู้สึกท้อแท้

๓. รู้ว่าเมื่อไรควรจะเข้าไปยุ่งเกี่ยว

๔. ตั้งขอบเขตที่เหมาะสม ไม่บีบคั้นหรือหย่อนยานเกินไป

๕. เน้นความสำเร็จ เด็กที่ประสบความสำเร็จจะได้รับคำชมเชยมากมาย ทำให้เด็กมีความมุ่งหวังในคุณค่าและอนาคตของตน ทำให้เด็กเรียนรู้ว่าความสำเร็จนั้นต้องเกี่ยวโยงกับการทำงานหนัก และให้เด็กรู้ว่าสิ่งที่ยังทำไม่ได้นั้น ถ้าพยายามฝึกฝนก็จะทำได้

ทุกข์เพราะลูกดีน้อย

ลูกชั่ว - เพราะกรรมเก่าของ ลูก หรือ ของ พ่อ-แม่

ลูกชั่ว - เพราะกรรมใหม่ของ ลูก หรือ ของ พ่อ-แม่

ลูกคน พระพุทธองค์ตรัสไว้ใน ปุตตสูตร ด้วยหลักศีล ๕

๑. **อภิชาติบุตร** ลูกที่สูงกว่าตระกูล **พ่อ-แม่ไม่มีศีล ๕ แต่ลูกมี**

๒. **อนุชาติบุตร** ลูกที่เสมอกับตระกูล **พ่อ-แม่ มี ลูกมี**

๓. **อวชาติบุตร** ลูกที่ต่ำกว่าตระกูล **พ่อ-แม่ มี ลูกไม่มี**

ในขัตติยสูตร ตรัสสอนว่า

ลูกคนใดเป็นลูกที่เชื่อฟัง ลูกคนนั้นนับว่าเป็นลูกที่ประเสริฐสุดกว่าลูกทั้งปวง

การเลี้ยงดูลูกที่ดีน้อย

ในปัจจุบันพ่อแม่ส่วนมากไม่ค่อยสนใจสร้างคุณธรรมในตัวลูก มุ่งแต่จะหาเงินไว้ให้ลูก หวังให้ลูกเรียนเก่ง เรียนสูง ทำงานเบา ทำงานที่มีเกียรติ ได้เงินเดือนสูง ร่ำรวย ฯลฯ ทำให้ลูกคนในปัจจุบันส่วนมากกลายเป็น **ลูกบังเกิดเกล้า** ไปตามๆ กัน

สาเหตุที่ทำให้ลูกไม่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่

๑. ไม่ให้ความอบอุ่นกับลูก
๒. ทำตัวอย่างที่ไม่ดี
๓. ถืออารมณ์ มากกว่า เหตุผล
๔. รักลูกตามอารมณ์
๕. จู้จี้ ขี้บ่น
๖. เลี้ยงลูกให้ขี้เกียจ เพราะรัก สงสาร จึงทำแทนลูกจนลูกทำอะไรไม่เป็น

สูตรการเลี้ยงลูก

แม่น้ำ ลูกยอ กอไผ่.....ใส่เตา

แม่น้ำ - เอาน้ำเย็นเข้าลูบ พูดจาภาษาดอกไม้

ลูกยอ - ใช้วิธียกย่องชมเชย ให้กำลังใจในสิ่งที่ลูกมี ลูกทำได้

กอไผ่ - เมื่อทำผิดก็ต้องทำโทษบ้าง ด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์

ใส่เตา - เมื่อ ๓ วิธีแรกไม่ได้ผลก็ต้องทำใจให้ได้ว่า **เขาได้ตายจากเราไปแล้ว** ปล่อยไปตามกรรมของเขาเถิด เพราะทุกคนมีกรรมเป็นของตน ฝืนกฎแห่งกรรมไม่ได้

ข้อควรจำ

อย่าคิดเปรียบเทียบว่าลูกเราไม่เป็นเหมือนลูกของคนอื่น เพราะว่า....กรรมใคร กรรมมัน

ทางแก้

๑. สอนเรื่องความกตัญญูกตเวที

๒. เลี้ยงลูกด้วยเหตุผล อย่าเลี้ยงด้วยอารมณ์

๓. หัดลูกให้เป็นคนรู้จักรับผิดชอบตัวเอง

๔. ต้องเลี้ยงลูกให้โต ไม่ใช่เลี้ยงลูกให้เตี้ย

๕. เลิกพูดคำว่าจงทำตามสิ่งที่ฉันสอน แต่อย่าทำอย่างที่ฉันทำ

โลกและชีวิต

ชีวิตและโลก

ทิศทางชีวิต ถูก หรือ **ดี**

คนมีสติเป็นคนโชคดีอยู่เสมอ พุทธภาษิต

การกระทำของตนเป็นเครื่องบ่งชี้ดีหรือเลว หาใช่คำนินทา หรือ สรรเสริญ

โลกนี้คือห้องสอบ

ชีวิต คือ **การทดสอบ**

จากเกิดจนตาย คือ **เวลาที่ให้**

เวลา และ **สมบัติ** จะไม่มีค่าเลยถ้า ไม่ใช้ **เวลา** ทำการงานที่เป็นประโยชน์ หรือใช้ **สมบัติ** สร้างประโยชน์เกื้อกูลกับมวลชน

การได้มา หรือ เสียไป

เป็นเรื่องธรรมดาๆ เท่านั้น การมองโลกในแง่ดีทำให้คนเรา**กล้าเสี่ยง** เราไม่ได้โชคดีตลอด หรือโชคร้ายทุกครั้ง วันนี้เท่านั้นดีที่สุด คนมีปัญญา**ต้องได้ในสิ่งที่เสีย**ให้ได้ ถ้าอยากทำความดีก็...... **อย่าอาย**

โลกนี้ไม่มีอะไรได้มาโดยไม่ต้องลงทุน

เสียสิ่งของ	ได้	น้ำใจ
เสียผลประโยชน์	ได้	ความน่าเชื่อถือ
เสียเหงื่อ	ได้	ผลงาน
เสียความเห็นแก่ตัว	ได้	ใจบริสุทธิ์

คนฉลาดจะเลือกเวลาสถานที่และบุคคล **เพื่อจะเสีย** ได้อย่างดีที่สุด ถ้าอยากรู้ว่าคนอื่นเป็นอย่างไรก็ต้องใช้**ความรอบรู้** แต่ถ้าอยากรู้ว่าตนเป็นคนอย่างไรก็ต้องใช้**ปัญญา**

ความสำเร็จอยู่ที่ไหน?

ชีวิตมิใช่ ตำรา แต่ ตำรามาจากชีวิต จึงไม่ควรดูถูกนักวิชาการ และไม่ควรละเลยนักปฏิบัติการ

การทำงานทั้งหลายไม่ใช่คอยให้รอบรู้หมดแล้วจึงค่อยทำ เริ่มต้นไป เรียนรู้ไป ผิดพลาดไป แก้ไขไป ด้วยความหนักแน่น อดทนต่อสู้อุปสรรค จนงานสำเร็จ จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมคนที่มีความรู้มากจึงทำงานไม่ค่อยสำเร็จ

เมื่อจะต้องเลือก

จงเลือก	**วิธีการ**	ให้มากกว่า	**หลักการ**
จงเลือก	**คุณภาพ**	ให้มากกว่า	**ปริมาณ**

อย่าสนใจว่าได้มามากเท่าไร แต่จงสนใจว่าได้มาด้วยวิธีการอย่างไร ยอมเสียของดีกว่าเสียนิสัย เพราะว่าการเสียนิสัยนำไปสู่การเสียคน การเสียคนเป็นการเสียที่มากที่สุด

จุดเริ่มต้นของความเป็นคนประสพความสำเร็จสูง คือ การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน และต้องกล้าตั้งเป้าหมาย อย่าคิดว่ารอให้พร้อมก่อนจึงค่อยตั้ง เพราะถ้ารอให้พร้อมก่อน บางทีชาตินี้อาจยังไม่พร้อมที่จะตั้งเลย และต้องเป็นเป้าหมายที่ดีและสร้างสรรค์ด้วย

เมื่อกำหนดเป้าหมายชัดเจนแล้ว ก็สำรวจภารกิจว่า การที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นจะต้องทำอย่างไร จัดลำดับตามความสำคัญอะไรก่อน อะไรหลัง อะไรต้องทำทันที

ข้อสำคัญที่สุดคือ ต้องมีวินัยในตนเอง ลงมือทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้อย่างจริงจัง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือออกนอกเส้นทางไปสู่เป้าหมาย หากเผลอใจไปบ้างเมื่อรู้สึกตัว ต้องรีบปรับเปลี่ยนทันที นักบริหารสมัยใหม่นิยมใช้คำว่า Vision, Mission และ Action หรือ ฝันให้ไกล ทำให้ถึง ถึงที่ฝัน

ความหมายของเวลา

เวลา คือ ระยะทางระหว่าง**ความอยาก** กับ **ความสมอยาก**

ถ้าอยากเป็นที่รักต้องสร้างคุณสมบัติ อย่าเพียงแค่สร้างความใกล้ชิด

คนส่วนใหญ่พยายามเรียนรู้ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องของตนเอง จึงเป็นผู้ฉลาดในสรรพวิชาการ แต่โง่แสนโง่ในเรื่องตัวเอง ยิ่งรู้จักตัวเองน้อยเท่าใด ความสุขใจก็น้อยเท่านั้น

จะทำอะไรให้สำเร็จเร็วที่สุด และง่ายที่สุดได้อย่างไร

ความคิดเห็นเกิดจาก**ความคิด** ถ้าใช้เหตุผลที่เกิดจากความคิด จะมีมากมายหลากหลายทำให้เกิดการโต้แย้งในหมู่คณะ ถ้าเป็นเรื่องเฉพาะตัว ก็สับสน ลังเลตัดสินใจไม่ได้

ดังนั้น ความสำเร็จที่รวดเร็วที่สุดต้องเริ่มต้นจากความจริง ไม่ใช่ความคิดเห็น และวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำกับการที่ดีที่สุด เพราะชีวิตไม่ใช่เติบโตทางกายอย่างเดียว ต้องประกอบด้วยจิต สังคม และจิตวิญญาณด้วย

การพูดน้อย กลุ้มน้อย ตัณหาน้อย นอนน้อย ใครที่มีสี่อย่างนี้มาก ก็ใกล้จะเป็นเซียนแล้ว การคิดก่อนทำยิ่งมากเท่าใดก็ยิ่งไม่ต้องมาเสียใจในภายหลัง และผู้ที่เชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป ก็จะเป็นคนที่โดดเดี่ยวอ้างว้างที่สุด ต้องกล้าที่จะยอมรับความจริง แม้ว่าความจริงนั้นอาจจะทำให้ต้องเจ็บปวดมากก็ตาม

ความหวัง

ยามสมหวัง - ควรเตรียมหาทางถอย

ยามผิดหวัง - ควรเตรียมหาทางออก

การคิดก่อนทำ ยิ่งมากเท่าใดยิ่งไม่ต้องเสียใจภายหลังมากเท่านั้น

ไม่มีอะไรแย่มากกว่าความเย่อหยิ่งอวดดี ผู้ที่คิดว่าตัวเองยังไม่ดีพอ คือคนที่ดีพอ แต่คนที่คิดว่าตัวเองดีแล้วคือคนที่ยังไม่ดีพอ ต้องกล้าที่จะยอมรับความจริงแม้ว่าความจริงนั้น อาจจะทำให้เราเจ็บปวดมากเพียงใดก็ตาม

ความภาคภูมิใจของบัณฑิต คือ การให้

การให้มีหลายอย่าง ให้สิ่งของ ให้การช่วยเหลือ ให้การชี้แนะ ให้โอกาส ให้การยอมรับ ให้การต้อนรับ ให้ความเป็นใหญ่ ให้อำนาจ ให้อภัยและให้ธรรมะ

คนทั้งหลายเสมือนมีมีดอยู่ในมือ การให้ธรรมะคือการสอนวิธีใช้มีดไม่ให้บาดตัวเอง และสอนวิธีช่วยตัวเองไม่ให้เดือดร้อนด้วย

การช่วยคนตกน้ำนั้น เป็นการกระทำที่น่ายกย่องสรรเสริญ แต่ต้องมีวิธีการที่ดี ไม่เช่นนั้นนอกจากจะช่วยคนไม่ได้แล้ว ผู้ช่วยอาจจะถูกเขาฉุดจนจมน้ำตายด้วยกันทั้งคู่

เป้าหมายหลัก เป้าหมายรอง

เป้าหมายรอง ในชั่วชีวิตของแต่ละคนจะเปลี่ยนกี่ครั้งก็ได้จนกว่าจะตาย แต่เป้าหมายหลักนั้นส่วนใหญ่ ก็ทำไม่ได้ในชั่วชีวิตชาติเดียว แต่จะกี่ชาติก็ตาม ถ้าไม่เปลี่ยนก็มีทางสำเร็จแน่นอน

หากพบว่าเส้นทางชีวิตของเราไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบอย่างเดียว แต่มีหนามกุหลาบปนมามากมายด้วย ขอเพียงไม่ยอมแพ้ ไม่ยอมจำนน ฮึดสู้เท่านั้น หนามกุหลาบก็จะเป็นครูให้ทั้งความรู้และปัญญา ซึ่งอาจจะมีคุณค่ามากกว่ากลีบกุหลาบที่สวยสดงดงามอีก ตราบใดที่ยังมีกำลังใจ ต้องมีทางออกเสมอ

ยุคหลอมรวม กับยุคหลากหลาย การเปลี่ยนถ่ายประสบการณ์กัน

การผลักดันดูเหมือนดี แต่อาจจะตามมาด้วยความกดดัน ซึ่งก้าวไปสู่ความขัดแย้ง เปลี่ยนมาเป็นการประคับประคอง หรือพบกันครึ่งทางดีไหม

ใครที่คิดว่าเมื่อมีปัญหาเหมือนไม่เป็นปัญหาคือ การติดกับดักตัวเอง ความถูกต้องกับสิ่งที่ต้องทำเป็นเรื่องยากจริงๆ สำหรับผู้นำ ความแตกต่างที่ทรงคุณค่าจะช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ แตกต่างไม่ใช่แตกแยก ช่วยให้เราไม่ต้องเดินตามกันอย่างไร้สมอง การแข่งขัน ไม่ว่าชนะหรือแพ้ก็เป็นการสร้างคน

การพัฒนาของมนุษย์ที่เกิดจากการต่อสู้ จะทำให้เกิดความเจริญยิ่งๆ ขึ้น ความรู้คือการแสวงหาอำนาจโดยธรรม จินตนาการสำคัญกว่าความรู้

ข้อควรจำ

๑. ระวังตัวอย่าให้ถูกคนอื่นหลอกใช้

๒. มีอะไรบ้างที่เราได้มาแล้ว เราพอใจที่สุด จนไม่อยากได้อะไรอีก

ผิดหนึ่งพึงจดไว้ ในสมอง
เร่งระวังผิดสอง ภายหน้า
สามผิดเร่งคิดตรอง จงหนัก เพื่อนเอย
ถึงสี่อีกทีห้า หกซ้ำอภัยไฉน

ภูเขา หรือ ทะเล

ภูเขา คือ ผืนดินที่ยื่นขึ้นไปในอากาศ

ขึ้น หรือ ลง

- ที่จุดต่ำสุดจะมีทางขึ้น
- ที่จุดสูงสุดจะมีทางลง
- ที่สุดของกลางคืน คือ รุ่งเช้า
- ที่สุดของมหาสมุทร คือ ผืนทราย
- ยอดเขาไม่มีสำหรับขึ้นเท่านั้น แต่มีสำหรับตกด้วย
- ยิ่งขึ้นสูง ตกก็ยิ่งเจ็บ
- ของที่มีค่า ก็ยิ่งมีอันตราย

เวลาเราต้องปีนเขา

การนำตัวไปสู่ที่สูงกว่าเป็นสิ่งที่ยาก เพราะต้องแบกน้ำหนักมากมาย แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และแฝงไว้ด้วยความหมายแห่งการเสาะแสวงหาในสิ่งที่สูงส่ง ซึ่งอาจจะเป็นความรู้หรือเป้าหมายในชีวิต ภูเขาที่สูงตระหง่าน ท้าทายอยู่นั้น เหมือนเตือนใจว่า ทุกคนมีสิทธิ์ฝัน และมีสิทธิ์จะพบความเป็นจริงตามฝันนั้น ความฝันของบาง

คนอาจจะใช้เวลาชั่วอมมะขามป้อม ๓ ลูก แต่บางคนอาจจะใช้เวลาอมถึง ๕ ลูกก็ได้

กล้าๆ กลัวๆ หรือ กลัวๆ กล้าๆ ความเหมือนที่แตกต่าง

การจะทำ หรือไม่ทำอะไรทุกๆ อย่างนั้น ทั้งเราและเขาก็เพราะกลัว กล้า หรือเพราะผลประโยชน์ที่เหนือกว่า ดังนั้น อย่าตำหนิใครเลยเพราะทั้งเขาและเราก็อยู่ในสภาพเดียวกัน เพียงแต่เวลาและโอกาสไม่ใช่เวลาเดียวกันเท่านั้น

ยิ้มของนักสู้

เมื่อความฝันไม่เป็นดังใจ อย่ามัววิ่งไล่จับความฝันจนหาทางกลับไม่ถูกก็แล้วกัน คิดผิด ก็คิดใหม่ ทำใหม่

การเชื่อมั่นในเป้าหมายเป็นเรื่องที่ดีเยี่ยม แต่ถ้าไปไม่ถึงอาจจะกลายเป็นเรื่องงี่เง่าก็ได้ โชคดีในชีวิตมนุษย์ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่จะเกิดจากการฝึกซ้อมอย่างหนัก

คนเหนือคน คือคนที่มุ่งมั่นที่จะทำวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวานอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลงความคิดเลย สิ่งที่คนต้องทำคือเมื่อตัดสินใจทำอะไรแล้วต้องทำให้ถึงที่สุด

คนโชคดี คือ คนที่โอกาสและความพร้อมมาพบกันพอดี

ฝันได้ แต่อย่าอยู่ในโลกแห่งความฝัน
กลัวความจริงได้ แต่อย่าหนีความจริง

เมื่อคิดจะทำความดี ก็อย่าคิดทำความดีกับคนที่ชอบเท่านั้น แต่ควรทำความดีกับทุกคนที่เจอ เพื่อหลีกเลี่ยงกับการเป็นคนลำเอียงและใจดำ

ค่าของคน ไม่ได้อยู่ที่เกิดที่ไหน แต่อยู่ที่เกิดมาทำอะไรบ้างก่อนตาย ขึ้นที่สูงด้วยการก้าวขึ้น ลงต่ำด้วยการก้าวลง วันนี้เท่านั้นสำคัญที่สุด เมื่อวานก็ผ่านไปแล้วพรุ่งนี้ยังมาไม่ถึง เข็มทิศที่ใช้นำทางชีวิตอยู่ในมือของเราเอง

อย่าทำลายตัวเองด้วยการเอาใจหู

คนที่หวังดีแก่เราที่สุด อาจพูดไม่เพราะ หนีอะไรยังพอพ้นบ้าง แต่ความจริงหนีไม่พ้น การทำอะไรตามสันดานที่ไม่ดีจะสร้างปัญหามากมาย อยากเป็นคนดีต้องแก้ไข ไม่ใช่แก้ตัว คนจะได้ดีด้วยการฝืนใจทำสิ่งที่ถูกต้อง มิใช่เพราะถูกใจแต่ไม่ถูกต้อง

ทะเล คือผืนน้ำที่กว้างใหญ่ยื่นลงไปในดิน

ชื่อว่ามหาสมุทรได้ประโยชน์น้อย แต่อันตรายมาก

การทูต คือ

ศิลปะของการแบ่งขนมเค้ก เพื่อให้ทุกคนคิดว่า ตัวเองได้ชิ้นที่ใหญ่ที่สุดไป

ฉลาด หรือ โง่

ทำไมบางครั้งคนฉลาดทำอะไร โง่ๆ หรือ ทำไมบางครั้งคนโง่จึงทำอะไร ฉลาดๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า......

ในคน ๆ เดียวกันความเฉลียวฉลาดของเขาไม่ได้เกิดเท่ากันตลอดเวลา จึงทำให้คนฉลาดบางเวลาถึงได้ตัดสินใจแบบโง่ๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า.....

ใจของคนเป็นผู้ใช้สมอง เมื่อถูกกิเลสครอบงำ เช่นความระแวง ความอวดดื้อถือดี ความอยากเด่นอยากดัง ทำให้ใจสั่งงานสมองผิดพลาด ปัญญาที่มี จึงเหมือนไม่มี เพราะไม่เลือกทำตามที่ปัญญาเห็น แต่กลับทำตามที่กิเลสสอนด้วยทิฐิมานะบดบัง ปัญญาที่มีจึงไม่เลือกทำตามที่ปัญญาเห็น กลับทำตามที่กิเลสสอน จึงเป็นอย่างที่รู้ที่เห็นกันอยู่เป็นประจำ ความสำเร็จที่มุ่งหวังจึงสำเร็จบ้างไม่สำเร็จบ้างตามกระแสกิเลส

สมอง กับ ใจ

สมองเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย แต่ใจทำหน้าที่บังคับบัญชาการทำกิจต่างๆ ของร่างกาย สมองเป็นเพียงเครื่องมือของใจ สมองเหมือนกับคอมพิวเตอร์ และใจของเราคือผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ไม่ว่าคอมพิวเตอร์จะวิเศษเพียงใด ก็ต้องมีผู้ใช้คือตัวเรา ที่เป็นผู้กำกับการทำงานของมัน

ใจเป็นผู้ใช้สมองในการควบคุมการทำงานของร่างกาย สมองจะเก่งอย่างไรก็คงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของร่างกายเท่านั้น

สังคมปัญญาชน

ปัญญาชนรุ่นเก่า - ความรู้และคุณธรรม
ปัญญาชนรุ่นใหม่ - มีความพอใจทางวัตถุเป็นอุดมคติสูงสุด

ความเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดาของชีวิต เหมือนเมฆที่ลอย น้ำที่ไหล ไม่มีสิ่งใดบังคับควบคุมได้ ชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา

ด้วยความเข้าใจและยอมรับสัจจะแห่งชีวิต ย่อมเกิดปัญญาสร้างสรรค์ประโยชน์ได้ ไม่ท้อถอยสิ้นหวัง หรือเพ่งโทษสิ่งใด การดำรงชีวิตด้วยปัญญา จึงควรแก่ความเป็นปัญญาชน

ความผิดพลาดเป็นครูมิใช่ตราบาป

อย่าดูถูกตัวเอง เพื่อเป็นข้ออ้าง ในการขี้เกียจ
อย่าหมิ่นตนเอง " ในการไม่พยายาม
อย่าสบประมาทตนเอง " ในการล้มเลิก

ท้อแท้ได้แต่อย่าท้อถอย หมดกำลังใจได้แต่อย่าเลิกทำงาน ร้องไห้ได้แต่ไม่ยอมแพ้ คนที่ล้มเหลวแต่ไม่ล้มเลิก ด้วยหยาดเหงื่อ หยาดเลือดและน้ำตาของผู้ไม่ท้อถอยจะกลายเป็นความสำเร็จ

เพื่อนสนิท มิตรสหาย

ความเจริญรุ่งเรือง กับความไม่ประมาท เป็นเพื่อนสนิทมิตรสหายกันอย่างยิ่ง

อุปสรรคและศัตรูเป็นยาชูกำลัง ความสะดวกง่ายดายจะทำลายผู้กล้าหาญ จงอย่าดีใจกับความสบายหรือท้อใจกับความลำบาก มนุษย์คือผู้ที่มีศักยภาพในการพัฒนาตน เส้นทางอันรุ่งโรจน์นั้นมีอยู่ ขึ้นอยู่ว่าจะเดินหรือไม่เท่านั้น กลัวทำไมสี่เท้ายังรู้พลาด จะหนึ่งล้ม สองล้ม....จนถึง ห้าล้มก็ไม่เป็นไร ระวังอย่าให้ถึง **หกล้ม** ก็แล้วกัน มันเจ็บทั้งกายและใจทีเดียว

ทนอยู่หรืออยู่ทน

ทนอยู่มันนานๆ มันก็อยู่ทนไปเอง คนที่มีความสุขความสบายอย่างยิ่งคือคนที่ ---

ทนจนไม่ต้องทน เท่านั้น

คนกล้า - กล้าคน

ความกลัว คืออะไร

ความกลัวมี ๒ อย่าง คือ กลัวอย่างมีเหตุผล และไม่มีเหตุผล

การกลัวแบบไร้เหตุผล เกิดจากความคิดของใจ ความคิดในใจของเราเป็นเรื่องสำคัญมาก ส่งผลต่อทุกเรื่อง ทั้งเกี่ยวกับสุขภาพ พลังกายและพลังใจ ให้ทำในสิ่งที่ดีหรือไม่ดีได้

วันธรรมดาๆ สำหรับคนธรรมดา

แต่ละวันของแต่ละคนจะมีความรู้สึกเหมือนกัน คือ รู้สึกชื่นชม ขมขื่นและเฉยๆ และพร้อมที่จะเอียงซ้ายหรือไปขวาได้ตลอดเวลา

เรื่องที่ทำให้ชื่นชมเพราะได้ลาภ ได้ยศ ได้รับการสรรเสริญ ได้ความสุข เรื่องที่ตรงข้ามคือ เสื่อมลาภ เสื่อมยศ นินทาและทุกข์ ก็จะก่อให้เกิดความขมขื่น

ตอนรู้สึกเฉยๆ นั้น มิใช่ว่าจะไม่มีทั้ง ๘ อย่างนี้ เพียงแต่ว่าแต่ละคนรู้สึกทั้ง ๘ อย่างนี้ไม่เท่ากัน บางครั้งได้ลาภเท่าๆ กัน คนหนึ่งชื่นชม แต่อีกคนหนึ่งเฉยๆ เพราะว่า **คนหนึ่งเพิ่งได้รับ**

ครั้งแรก แต่อีกคนได้รับจนชินแล้ว

ดังนั้น หากต้องการให้ชีวิตของตนมีความสุขมากที่สุดคือ วันนี้สร้างความเฉยๆ ให้มากกว่าเมื่อวาน และพรุ่งนี้ต้องทำให้มากกว่าวันนี้ให้ได้

รอยร้าว คืออะไร

รอยร้าว คือ อะไรก็ได้ที่เคยเป็นสิ่งเดียวกัน เกิดร่องรอยแสดงให้เห็นว่าในอนาคตจะแตกแยกออกจากกันอย่างน้อยก็ ๒ ส่วน อย่างมากก็เท่าไรก็ได้

รอยร้าวในวัตถุสิ่งของไม่ค่อยเดือดร้อนมากนัก เป็นการเปลี่ยนแปลงธรรมดาๆ เท่านั้น แต่ที่เดือดร้อนที่สุดก็คือ**รอยร้าวในคน** จะหลายคนหรือคนเดียวก็ได้

รอยร้าวที่เกิดในคน ๆ เดียว เช่น หัวใจร้าว กระดูกร้าว ซึ่งเป็นเรื่องหมูๆ สำหรับคุณหมอทั้งหลาย

แต่ว่าหากระหว่างคนหลายคนเกิดมีรอยร้าว การจะหาวิธีที่จะประสานสมานความร้าวก็ยากลำบากหน่อย ถ้ารอยร้าวทั้งกว้างทั้งลึกอาจต้องอาศัยฝีมือ **คุณหมอเทวดา** ก็ได้ ถ้าท่านเมตตา สำหรับคนบางคน **การสร้างความร้าวฉานคืองานชิ้นโบว์แดง**

สับราง

คนที่มีความสามารถพิเศษที่ทำให้ **รถไฟไม่ชนกัน**

เครื่องเหนี่ยวรั้งใจคน

- คำสอนของศาสนา
- กติกาของสังคม
- ครอบครัว

ไม่ต้องเสียใจเมื่อทำอะไรผิดพลาดเพราะทำให้รู้ว่าสิ่งที่ดีกว่าเป็นอย่างไร ผิดแล้วจำ อย่าทำซ้ำอีก ความฉลาดก็เพิ่มขึ้นแล้ว

ทุกคนเป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น อยู่ที่ว่าเราจะมีปัญญาเห็นความดีของเขาว่ามีแค่ไหน แล้วเราจะได้ประโยชน์จากความดีนั้น **มากกว่าเขา** อีก

การตัดสินใจ นั้นสำคัญไฉน?

การตัดสินใจทุกๆ ครั้งจะนำให้ไปข้างหน้า ให้ถอยหลัง ให้อยู่กับที่ ให้สูงขึ้นๆ หรือให้ต่ำลงๆ ก็ได้

ชีวิตของคนเก่ง คือชีวิตที่ต้องเผชิญกับปัญหา คนที่ชีวิตไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ จึงมักจะเป็นคนที่มีความแข็งแกร่งเหมือนต้นไม้ที่พร้อมจะต่อสู้กับพายุ ชีวิตของผู้ที่ผ่านประสบการณ์สามารถ

เอาชนะปัญหาและความยากลำบาก จะเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จที่ภาคภูมิใจ

เรา กับ **เขา** อยู่ในฐานะสมาชิกของโลก สามารถที่จะร่วมมือกันคนละนิดคนละหน่อย ช่วยทำให้โลกนี้สดใสน่าอยู่ หากเราทั้งหมดรวมกันก็สามารถสร้างพลังที่แข็งแกร่ง ร่วมกันสร้างความดีให้กับโลกได้

หากเราคิดว่าการกระทำของเราดีกว่าคนอื่น ก็ควรคิดทบทวนความคิดนั้นให้ดีอีกครั้ง และควรแสดงความเมตตาต่อผู้ที่ต่ำต้อยกว่าเรา เพราะว่าต้องปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นก่อนจึงค่อยคิดปรับปรุงคนอื่น

การแก้ปัญหาที่ดีที่สุดคือ เรียบง่ายและสั้นที่สุด

คาถาแก้จนใจ

ไม่อ่อนแอ ไม่ท้อแท้ ไม่หวั่นไหว

เมื่อท้อแล้วคิดจะถอยก็จงมองดูคนที่เขาแย่ยิ่งกว่าเรา มีคนอีกมากมายที่ยอดแย่ จนทำให้เราลืมนึกถึงตัวเองเลย เกิดมาทั้งทีต้องทำดีเอาไว้ จะตายทั้งทีต้องฝากดีเอาไว้ ปลาไม่ข้ามห้วยก็ไม่มีวันโต รางวัลคนกล้า คือ ทำฝันให้เป็นความจริง

เครือข่าย หรือตาข่าย

เมื่อปัญญาและความดีไม่มากพอ เครือข่ายก็จะกลายเป็นตาข่ายได้อย่างไม่ลำบากยากเย็นอะไรเลย บุญต้องพัฒนา ไม่ใช่เมื่อไรๆ ก็อยู่แค่นั้น บุญจะเพิ่มขยายเมื่อใจแผ่กว้างและปัญญาเห็นไกล การรู้ธรรมะจะได้ประโยชน์จากคำสอนศาสนาอย่างยิ่ง มิใช่เพียงรู้และจำได้ แต่อยู่ที่ทำได้ แต่การจะทำได้ก็ต้องอาศัยการจำได้ก่อน

ของรัก - ของหวง

ของรักของหวงใครก็มีด้วยกันทั้งนั้น แต่มหาบุรุษทั้งหลายย่อมไม่รู้จักคำว่าของรักของหวงเพราะ ท่านย่อมเสียสละได้ทุกอย่าง

เมื่อความเห็นแก่ตัวไม่มี ความหวงแหนก็ย่อมไม่มี จุดมุ่งหมายสูงสุดของวีรบุรุษ มิใช่เพื่อครอบครองโลก ท่านให้ชีวิตทั้งชีวิตเพื่อเกื้อกูล เพื่อยังประโยชน์ และเสียสละเพื่อมวลชนมิใช่เพื่อครอบครองผลประโยชน์ชื่อเสียง

ความวิจิตรนั้นน่าดู แต่ไม่น่าอยู่ด้วย
ข้าวไม่ต้องใส่จานทองก็กินอิ่ม
เมื่อทำบาป ใจเราจะสัมผัสความชั่ว
เมื่อทำบุญ ใจเราจะสัมผัสความดี

เมื่อบาปยังไม่ให้ผลคนทำบาปย่อมรู้สึกเพลิดเพลิน เมื่อบาป

ให้ผลก็มักจะสายเกินไป แต่อย่าหมดกำลังใจที่จะเลิกละความชั่ว อย่าท้อใจที่จะสร้างความดี ความเงียบเป็นบ่อเกิดอันยิ่งใหญ่แห่งความเข้มแข็ง

ถ้าเราวัดความสำเร็จของเราจากคำสรรเสริญ หรือคำวิจารณ์แล้ว เราจะกระวนกระวายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเลย

เรื่องธรรมดาๆ

ขี้เกียจแล้วยังฟุ่มเฟือย	ย่อมยากจน
ขยันและประหยัด	ย่อมร่ำรวย
ความอิจฉา	เป็นอุปสรรคต่อมิตรภาพ
ความระแวง	เป็นอุปสรรคของความรัก

ดังนั้น รู้เหตุผลจะไม่อับจน รู้กาละจะไม่ถูกตำหนิ รู้ประหยัดจะไม่ขัดสน มีความซื่อสัตย์จริงใจ จะได้รับความรักมากมาย จนไม่รู้ว่าจะเอาไปเก็บไว้ที่ไหน

ความแตกต่างระหว่าง คนธรรมดา กับ คนไม่ธรรมดา

ปุถุชน มองสิ่งทั้งปวงในขอบเขตที่ตัวเองอยากให้เป็น
พระอริยะ มองสิ่งทั้งปวงตามที่มันเป็นจริง ๆ

ดังนั้น ถ้าอยากเปลี่ยนคนธรรมดาให้ไม่ธรรมดาก็เพียง

- อย่าจำกัดการเติบโตของปัญญาไว้ด้วย **ทิฐิ**
- อย่าปิดบังปัญญาด้วย **ความคิดเห็นเข้าข้างตนเอง**
- อย่าบิดเบือนปัญญาด้วย **การลำเอียงใดๆ**

มหาบุรุษทั้งหลายเป็นผู้มีปัญญามาก จึงมองโลกด้วยจิตที่เปี่ยมความกรุณา เมื่อจิตมีเมตตาก็จะรู้จักคิดแทนผู้อื่น จึงไม่ตัดสินใครตามความเห็นของตน ความสุขสงบมาจากการอโหสิและอภัยเท่านั้น อย่าใช้วิธี **ฆ่า** เพื่อ **ระงับการฆ่า**

ทางที่ล้ำเลิศ

คนที่มีชีวิตอยู่อย่างมั่นใจ คือคนที่มีชีวิตที่ล้ำเลิศ เพราะว่า

๑. มีฐานมั่นคง (กาย)

๒. มีคุณธรรม (ใจ)

๓. บรรลุจุดหมายของชีวิต (คนเหนือคน)

การสร้างฐานะให้มั่นคงได้ ต้องอาศัยปัญญา รักษาสัจจะ รู้จักแบ่งปัน และรู้จักสงบใจ มีคุณธรรมเป็นหลักประกันของชีวิตของจิตใจ ด้วยกำลังปัญญา กำลังความเพียร กำลังสุจริต และกำลังการช่วยเหลือ ด้วยหลักการ รู้งานดี ทำหน้าที่ไม่บกพร่อง มือสะอาด ไม่ขาดมนุษยสัมพันธ์

ด้วยกายและใจที่มีคุณภาพเช่นนี้ ประโยชน์ปัจจุบัน ประโยชน์เบื้องหน้าจะสร้างสุขได้ทั้งกายและใจ ซึ่งแน่นอนว่าประโยชน์สูงสุดย่อมเกิดแน่นอน

ยอดคน

มันผิดก็ให้รู้ มันถูกจึงค่อยทำ ต้องหมั่นฝึกฝนอบรมตนเอง ทำเอง - รู้เอง - ได้เอง เพราะว่า..........ใครทำ ใครได้

ความรู้ คือ ผลพวงของการสั่งสมประสบการณ์

ความสามารถ คือ ผลลัพธ์จากการพากเพียร

การตกระกำลำบากเป็นมหาลัยชั้นสูงในการฝึกยอดคน ความสำเร็จของเขาไม่ได้อาศัยพรสวรรค์ใดๆ เพียงแต่เอาเวลาที่คนอื่นนั่งดูทีวี มานั่งทำงานเท่านั้นเอง

ความสำเร็จของผู้นำ ขึ้นอยู่กับ หัว ตา หู ปาก เขี้ยว มือ เท้า และกำลัง ทั้งของตัวเองและผู้อื่น ต้องเข้มแข็งเมื่อถึงเวลาจะต้องใช้อำนาจ

ถ้าให้อภัยผู้แพ้ไม่ได้ ก็ยังชนะตัวเองไม่ได้

ความดีของเรา ต้องให้ผู้อื่นพูดจึงจะมีค่า

ไม่มีใครอ่อนแอหรือแพ้ตลอด หัวใจคนล้ม แกร่งได้ด้วยความแค้น จึงไม่ควรที่จะทำตัวเป็นหินลับมีดให้กับใคร เกิดเป็นคน

ไม่ควรยอมแพ้อะไรง่ายๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยอมแพ้ตัวเอง บางครั้งการต่อสู้ก็ต้องใช้เวลา ใช้ปัญญาให้มากกว่าการใช้กำลัง สิ่งที่มีมากย่อมมีค่าน้อย

อย่าทำตัวให้เบียดเบียนใคร แต่เมื่อถูกใครเบียดเบียน ก็ต้องสู้จนถึงที่สุด

การที่คน ๒ คน มีความเห็นไม่เหมือนกัน ไม่ได้หมายความว่าคนหนึ่งผิด คนหนึ่งถูก เพราะว่าอาจจะผิดทั้ง ๒ คน หรือ ถูกทั้ง ๒ คน ก็ได้

บางครั้งคนเราแค่ได้พยายามก็พอแล้ว ถ้าทำสำเร็จก็เท่ากับเอาชนะตัวเองได้ ชัยชนะที่แท้จริง **เราอาจเป็นคนสุดท้ายก็ได้........ แต่ไม่ใช่ผู้แพ้**

เรามักตัดสินผู้อื่นผิดๆ อยู่เสมอ ทำอย่างไรจึงจะมองทะลุหน้ากากของมนุษย์ได้ แต่อย่างไรก็ตามจงยอมรับตัวตนที่แท้จริงของเขาเถิด การดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและมีความสุข เพียงแต่.....

ลืม ในสิ่งที่ควร ลืม

จำ ในสิ่งที่ควร จำ

อะไรก็ได้

เคย หรือ แค่ หรือ อะไรก็ได้

เคยรู้ เคยเห็น เคยทำ เคยเป็น จึงเป็นเหตุให้คนต้องวนเวียน วิ่ง และว่าย อยู่ในทางชีวิตตลอดเวลา ถ้าเพียงแค่รู้ แค่เห็น แค่ทำ แค่เป็น เท่านั้น ก็ไม่เหลืออะไรให้เรา **ต้อง** อีกแล้ว

อะไรก็ได้ ด้วยความคิดนี้ทำให้เราลดปัญหาและภาระต่างๆ ไปได้มากมาย

นิสัย คืออะไร สำคัญอย่างไร?

นิสัย จะทำหน้าที่เป็นเหมือนจักรกลในการผลิตบุญ ผลิตบาป ใครที่ฝึกนิสัยของตนดีๆ ไว้ เขาจะสามารถทำความดี ซ้ำๆ กันได้อย่างง่ายๆ โดยไม่รู้สึกฝืน หรือ ยากลำบากเหมือนตอนแรกๆ จะเกิดความเคยชินตามมาด้วยความเชี่ยวชาญ และตามมาด้วยความชำนาญ

นิสัย จึงเป็นสิ่งสำคัญ ฝึกนิสัยดี บุญคือความดีก็เกิดต่อเนื่องอย่างง่ายๆ ถ้าเป็นนิสัยไม่ดี จะเป็นกลจักรในการสร้างบาปได้ง่ายๆ ต่อเนื่อง เช่นเดียวกัน

ดังนั้น การจะทำอะไรต้องใคร่ครวญอยู่เสมอๆ ว่า ถูกใจหรือถูกต้อง และสิ่งที่ถูกใจมักจะไม่ค่อยถูกต้องนัก จึงไม่ควรทำบ่อยๆ จะกลายเป็นนิสัยส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นนิสัยที่ไม่ค่อยดีเท่าใดนัก

พลังหมู่ - พลังเดี่ยว

นิสัยดีๆ บางครั้งการจะทำได้ก็ต้องอาศัยพลังหมู่เข้าช่วย นิสัยบางอย่างอยู่ตามลำพังฝึกได้ยาก แต่หากฝึกร่วมกันเป็นหมู่คณะ พฤติกรรมที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบ เกิดการเอาอย่างกัน

นิสัยเป็นสมบัติที่ข้ามภพ ข้ามชาติ เหมือนจัดกระเป๋าเดินทาง คงไม่มีใครคิดจะเอาสิ่งที่ไม่ดี ไม่จำเป็นใส่กระเป๋าไปให้หนักเปล่าๆ

เกมแห่งโอกาส

บางครั้งก็ตัดสินใจยากเหมือนกันว่า สิ่งใดต้อง หรือ สิ่งใดควร เพื่อให้ดีกว่าที่เคย หรือ มากกว่าที่คุ้น

การทำให้คนเกลียด ง่ายกว่าทำให้คนรักมากนัก แล้วยิ่งทำให้เขารักจนยอมตายแทนนั้น สุดยอดของนักปกครองทีเดียว

ชีวิตคนบางครั้งไม่มีทางเลือกมากนัก บางคนบางเวลาจึงต้องยอมจำนนด้วยเหตุผล

ผู้ที่อ่อนแอมักจะเยาะเย้ยเหยียดหยามผู้อื่น แต่ผู้ที่เข้มแข็งจะอดทนต่อคำเหยียดหยามนั้นได้ รอเวลาความเป็นผู้ชนะ

ความทุกข์ของผู้แพ้ว่าสาหัสแล้ว แต่ความทุกข์ผู้ชนะ ที่จะต้องรักษาความเป็นผู้ชนะเอาไว้ให้ได้นั้นยิ่งกว่ามากนัก คนเกิดมาเป็นใหญ่ หากไม่มีบารมีพอก็ไม่สามารถจะรักษาความยิ่งใหญ่เหนือคนอื่นไว้ได้

ไม่ว่าเราจะสูญเสียเพียงใดก็ตาม เราก็ยังโชคดีที่เรายังมีชีวิตอยู่ และยังมีกำลังใจที่ใครๆ ก็ไม่สามารถจะทำลายได้ ถ้าเรามีปัญญามากพอ การทำความดีนั้นก็ไม่ยากอย่างที่คิด

สิ่งที่มีเท่าๆ กัน

คนส่วนใหญ่ในโลกมักจะมีอะไรๆ ไม่ค่อยเท่ากันตามเหตุปัจจัยต่างๆ แต่ที่คนส่วนใหญ่มีเท่าๆ กันคือ **เวลา** นอกจากคนที่อยู่บางสถานที่เท่านั้น

เวลาทำให้คนมีฐานะหน้าที่แตกต่างกันมากกว่าทุกสิ่ง ดังนั้นการบริหารเวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่ปรารถนาความสำเร็จ และเป็นคนเหนือคนอื่น

มีแต่คนโง่เท่านั้นที่คิดว่า ปลูกถั่วจะได้งา ปลูกงาจะได้ถั่ว ทำชั่วจะได้ดี คนฉลาดหลีกเลี่ยงความชั่วเหมือนหลีกหนีสัตว์ร้าย

เรากำหนดชีวิตของเราเองได้

จุดพลิกผัน

การฝึกฝนตนเองให้เป็นนักสู้

เมื่อรู้สึกท้อจนต้องถอย มองโลกในแง่ดีต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว ก็ลองสูดลมหายใจลึกๆ ๒-๓ ครั้ง.........ชีวิตมีหนทางอื่นให้เราเลือกเสมอ

ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม ต้องตั้งเป้าหมายไว้ว่า ต้องเอาชนะ ต้องพิชิตต้องสำเร็จให้ได้ **จงอดทน** และ **สู้ทน** จนกว่าจะได้สิ่งที่มุ่งมั่น

แม้ร่างกายจะเป็นอุปสรรคยิ่งใหญ่ แต่หัวใจกระหายใคร่รู้จะกระตุ้นให้มุ่งมั่น เพื่อค้นพบให้ได้ ความเสียใจเป็นเรื่องเฉพาะตัว เหมือนลายนิ้วมือนั่นแหละ

เพราะก้าวพลาด จึงเกิดราวบันได

คนธรรมดามองวิธีการ ผู้เชี่ยวชาญมองจุดหมาย

คนรอบรู้มีความสามารถที่จะพูดมาก แต่**คนพูดมาก** ไม่แน่ว่าจะเป็น **ผู้รอบรู้**

การที่จะรู้ว่าคนอื่นเป็นอย่างไร เพื่อที่จะบริหารชีวิตของเขาจะต้องใช้ความรอบรู้และความเข้มแข็ง แต่ถ้าจะรู้ว่าตนเป็นคน

อย่างไรและจะบริหารตัวเองอย่างไรต้องใช้ปัญญาและอำนาจทั้งหมดที่ตัวเองมี

อย่า ๆ ๆ ๆ

คำพูดที่ทุกคนชอบพูด แต่ไม่ค่อยชอบทำ

ลดหนี้ ลดทุกข์

เพิ่มออม เพิ่มสุข

อย่าเพิ่งหวังว่าจะไม่มีหนี้ ทำอย่างไรให้หนี้น้อยลงก่อน ความสุขก็เริ่มเกิดแล้ว มีน้อยใช้น้อย มีมากใช้น้อย เหลือเก็บใช้หนี้

คนส่วนมากถูกความต้องการที่ไม่มีที่สุดบีบคั้น ชีวิตจึงยุ่งเหยิงและแสวงหาสิ่งแปลกใหม่มากระตุ้นตัวเอง แต่คนฉลาดจะพอใจในสิ่งที่ตนมี และมีชีวิตที่เรียบง่าย

กำลังใจ

สิ่งที่ตาเราเห็น อาจไม่ใช่สิ่งที่ใจต้องการ เราแก้ไขคนอื่นยากกว่าแก้ตนเอง เวลาเจอปัญหาอย่าคิดว่า **โลกให้เราน้อย** เกินไป แต่เราหวังจาก **โลกมากเกินไป** ต่างหาก

โลกสมดุลได้เพราะมีทั้งผู้ให้และผู้รับ ถ้ามีผู้รับอย่างเดียวก็จะเกิดความวุ่นวาย ผู้รับเป็นง่ายผู้ให้เป็นยาก แต่**ผู้ให้**เป็นที่

ต้องการของคนทั่วไป ดังนั้นอย่า**อยากเป็นผู้นำ** เพราะ**อยากควบคุมบริวาร**เท่านั้น

เราลิขิตชีวิตของเราด้วยการกระทำของเราเอง ทำร้ายตัวเองหรือเกื้อกูล เจริญหรือเสื่อม ทุกคนมีพลังของตนแต่ขึ้นอยู่กับว่าเอาพลังไปใช้ทำอะไรเท่านั้น ถ้านำจุดเด่นของตนสร้างความมั่นคงแก่ตน ด้วยการทำประโยชน์แก่มวลชน เราก็จะไม่เจอทางตันของชีวิต

โลกอยู่ได้ด้วยความดีไม่ใช่ความชั่วร้าย การสอนคนให้เป็นคนดี ทำให้โลกมีคนดี คุณธรรมเป็นสิ่งที่ไม่เห็นด้วยตาเปล่า การเกื้อหนุนให้ศาสนามั่นคง ก็คือการแผ่ความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่คนทั้งหลายนั่นเอง

การดำเนินชีวิตของคนนั้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ตนทำ **มีธรรมะ** หรือ **อธรรม** เป็นเจ้าหัวใจ

ธรรม	- พอใจยินดีในสิ่งที่ตนมี	**อธรรม**	- ยินดีพอใจของของคนอื่น
	- สนใจในการสร้างเหตุ		- สนใจแต่ผลที่จะได้รับ
	- มุ่งการเสียสละ		- มุ่งการครอบครอง
	- สนใจใฝ่รู้ความจริง		- เพลิดเพลินอยู่กับภาพมายา

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมแล้วไม่ก้าวหน้าไม่เกิดผลใดๆ ก็ขอให้พิจารณาดูข้อธรรมนั้นๆ ว่ามันถูกฝาถูกตัวกันหรือไม่ เช่น ถ้าโกรธคิดจะ

แก้แค้นใคร ก็จงเจริญเมตตาภาวนา เมื่อถูกฝาถูกตัวแล้ว การปฏิบัติธรรมก็ไม่ใช่เรื่องยากเลย

ถามทำไม ?

ในโลกนี้มีคนช่างคิด ช่างสงสัย ช่างถามอยู่มาก แต่ผู้ที่ใฝ่ปฏิบัติ คิดแก้ปัญหามีน้อย การแก้ปัญหาอย่าเพียงแค่ นั่งนึก นั่งคิด นั่งสงสัย นั่งกลัว นั่งสะดุ้ง เท่านั้น พระพุทธองค์บอกทั้งปัญหาและวิธีแก้ไว้แล้ว เพียงแต่จะทำตามหรือไม่เท่านั้นเอง

ดังนั้น ถามทำไม **ถ้าไม่คิดแก้ปัญหา** หรือ
ถามทำไม **ถ้าไม่คิดเอาคำตอบไปปฏิบัติ**

ดังใจ

ใจของเรา - ใจของเขา

ใจของเรารู้ได้แค่นี้

- ชอบที่เขาทำ
- ไม่ชอบที่เขาทำ
- เฉยๆ ไม่ยินดียินร้ายในสิ่งที่เขาทำ

ใจของเขาจะรู้ได้มากกว่านี้ไหมหนอ

โชคดีในชีวิตมนุษย์ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เกิดจากการฝึกซ้อมอย่างหนัก คนดีเหนือคนเก่ง การลืมที่เสียหายมากที่สุด คือ**การลืมตัว** อย่าฝากความดีของเราไว้ที่ **ปากของคนอื่น**

การคิดที่ดี

๑. รอบคอบ

๒. มีเหตุผล

๓. สร้างสรรค์

คนที่ความทุกข์ไม่สามารถเข้าใกล้ได้คือ คนที่คิดอยู่เสมอว่าการไม่ได้ตามที่ปรารถนาเป็นเรื่องธรรมดา......คนบางคนความดีฝังใน

การเรียนรู้โดยไม่คิดเป็นการสูญเปล่า.....แต่การคิดโดยไม่เรียนรู้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ต้องใช้เวลานานหน่อยกว่าจะรู้กว่าจะเห็น

ทนอยู่หรืออยู่ทน

ทนอยู่มันนานๆ มันก็อยู่ทนไปเอง

คนที่มีความสุขความสบายอย่างยิ่งคือคนที่ **ทนจนไม่ต้องทน** เท่านั้น

สิ่งที่ยากกว่าการร่อนหาทอง

ไม่มีใคร ดีเต็มร้อยหรือเลวเต็มร้อย ดังนั้น การจะได้ประโยชน์ที่สุดคือ การค้นหาส่วนดีของคนอื่น และส่วนดีของตนเองเพื่อทำให้ความดีของตนมากขึ้นและทำส่วนเลวให้ลดลง ถ้าตัวเองยังทำความดีให้มากขึ้นไม่ได้ ก็ไม่ควรกล่าวหาผู้อื่นว่าเป็นคนเลว

คนหัวใจแกร่ง จะกลัว**คนสรรเสริญ**.....แต่ไม่**กลัวคนแกล้ง**

ความทุกข์เกิดจากความไม่รู้ แต่ว่าไม่ควรต้องทุกข์กับความไม่รู้ให้มากนัก ถึงเวลามันก็รู้เอง วันนี้ไม่รู้พรุ่งนี้อาจจะรู้ จะได้ไม่ต้องกังวลหรือวิ่งหาคนที่มีความรู้มาช่วย เพียงแต่ทำหน้าที่ที่ตนมีแต่ละวันให้ดีที่สุด และขณะที่ความรู้ยังไม่เกิด ก็ต้องระวังใจของตนไม่ให้คิดฟุ้งซ่าน น้อยอกน้อยใจ หรือคิดว่าเพราะไม่มีครูดี วันนี้ยังไม่รู้ต้องมีที่มันรู้ได้เข้าวันหนึ่ง อย่ากังวลกับอนาคตให้มากนัก

การรู้ปัจจุบันอยู่เสมอเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

จุดอ่อน-จุดแข็ง

เมื่อเป็นผู้นำ ไม่มีบารมีให้ใครนับถือ จะเป็นผู้นำอยู่ได้อย่างไร คนที่เหนือคนอื่นต้องกวาดตามองคนที่อยู่ต่ำกว่าด้วย เราจะอยู่เหนือคนไม่ได้เลยถ้าไม่เหลือคนไว้รองรับเรา

รักเพราะรัก หรือ รักเพื่อจะรัก

- การแก้ปัญหาที่เฉียบขาดที่สุดก็คือ รักเขา และ ทำให้เขารัก
- การให้ที่เหมือนง่ายแต่ยากมาก คือ การให้อภัย
- มีสักกี่คนที่รู้สิ่งที่ตนคิดว่าดีนั้น มันไม่ดี หรือดีน้อยกว่าไม่ดี
- คนกตัญญูมักไม่ชั่วร้าย

มองต่างมุม

อุปสรรคเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องพบ ทำให้รู้สึกไม่พอใจ กลัดกลุ้ม หงุดหงิดด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่บางคนยอมจำนน ห่อเหี่ยว ท้อแท้ แต่บางคนอุปสรรคเหล่านั้นทำให้ฮึดสู้ ชีวิตที่ราบรื่นเกินไปเป็นชีวิตธรรมดาๆ ไร้ความหมาย ของที่ได้มาง่ายๆ มักไม่ล้ำค่า

ถ้าจะทำอะไรให้ทำจริงๆ คนที่ผลัดวันประกันพรุ่ง มีแต่

ความไม่ก้าวหน้า คนจะได้ทุกอย่างเพราะความเพียร การเอาชนะคนอื่นมีประโยชน์น้อยกว่าการเอาชนะตนเอง อย่ารังเกียจผู้ที่มีกรรม อย่าซ้ำเติมผู้ที่หลงผิด ควรให้ความเมตตาชี้ทางถูกให้ผู้ที่ฉลาดน้อย เพราะความโง่ไม่ใช่ความเลว แต่คนใดไม่มีความกตัญญู การคบคนเช่นนั้นก็ไร้ประโยชน์

ความกล้าหาญ - ความอาจหาญ

ความกล้าหาญจะเกิดขึ้น ก็เพราะคำนึง ถูกทาง และมีที่มุ่ง

ความอาจหาญ คือความบากบั่นที่จะให้เกิดผลสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น

ความกล้าหาญ ต้องมีความอาจหาญเป็นของคู่กัน จึงจะเกิดผลสำเร็จ

ไม่มีอะไรจะเสียยิ่งไปกว่า การเสียความไว้วางใจในความคิดของตัวเอง คือการคิดที่จะทำอย่างหนึ่ง แล้วกลับทำอีกอย่างหนึ่ง ตกลงเลยไม่ได้ดีสักอย่าง ความพอเพียงนั้น ไม่ใช่ห้าม**ไม่ให้รวย** แต่ให้รวยอย่างมี**คุณธรรม**ต่างหาก คนบางคนคิดว่า**ความกล้า**ของตนเป็น**ความเก่ง** และบางคนชั่วชีวิตก็ยังไม่รู้เลยว่าเป็นความไม่ฉลาดอย่างสุดๆ ต่างหาก

วิ่งเต้นได้กำลังกาย หยุดนิ่งได้กำลังจิต

คนวิ่งไม่รู้จักหยุดนั้นเหนื่อยแสนเหนื่อยจึงต้องวิ่งให้เป็นและหยุดให้เป็น หาให้เป็น พอให้เป็น คนหาไม่รู้จักพอนั้นทุกข์แสนสาหัส ถ้าพอไม่เป็นสิ่งที่หามาได้นั้น**ก็ไร้ค่า**

รู้ธรรมะร้อยข้อถ้าไม่เอาไปปฏิบัติก็ไร้ค่า รู้ธรรมะข้อเดียวแต่นำไปปฏิบัติย่อมมีค่ากว่า ธรรมะมีประโยชน์เมื่อนำมาปฏิบัติมิใช่เพียงท่อง ผู้ศึกษาธรรมมิได้ปฏิบัติ เหมือนผู้ค้าขายขาดทุน หรือเสมือนมีโอกาสเกิดเป็นลูกมหาเศรษฐี แต่ไม่ได้มรดก

วันเวลาที่ผ่านไปตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เราเคยตรวจตัวเองบ้างหรือเปล่าว่า ฝ่ายดีกับฝ่ายไม่ดีนั้น ข้างไหนมากกว่ากัน

ศีลมีมากมาย ไม่ต้องรักษาหมดทุกข้อ รักษาแต่ใจให้ดีอย่างเดียว กายกับวาจาก็จะดีไปเอง

รักษาจิตให้ดีอย่างเดียว อะไรๆ ก็ดีหมด

จิตที่รักษาให้ดีได้แล้ว ทุกสิ่งที่หวังก็จะได้ดังใจปรารถนาแน่นอน.....

คนเดินผิดทางย่อมไม่ถึงที่หมาย

ขจรทศทิศ

ประโยชน์ คือ อะไร?

ประโยชน์ คือ เป้าหมายสูงสุดของคนมี ๓ ระดับ คือ ปัจจุบัน เบื้องหน้า และ สูงสุด

ประโยชน์ปัจจุบัน คือหน้าที่ที่คนต้องทำ คือ ทำเพื่อตนเอง ทำเพื่อผู้อื่น และเพื่อเรากับเขา

คนเก่ง - คนดี

สุดยอดของคนเก่ง - ผู้ชนะสิบทิศ

สุดยอดของคนดี - ขวัญใจมนุษย์และเทวดา

สุดยอดของคนเก่งและคนดี - ขจรทศทิศ

การเชื่อถือซึ่งกันและกันเป็นหลักใหญ่แห่งมิตรภาพและการครองเรือน **การโน้มน้าว** เป็นสิ่งมีคุณค่ามากกว่าการสอนและการห้าม รอยยิ้มให้พลังมากกว่าที่คุณคิด

เก่งแค่ไหน?

ทางรอดและทางรุ่งโรจน์ของคน

- ฉลาดแค่ไหนก็ตาม ต้องรู้จัก แกล้งโง่
- เก่งแค่ไหนก็ตาม ต้องรู้จัก นิ่ง
- มีดที่คมที่สุด ต้องการ ปลอกที่ทื่อที่สุด

ฉะนั้น อย่าคิดว่าตัวเองเก่ง แต่ให้รู้ว่าตนเองเก่งแค่ไหน จงใช้ให้ถูกที่อย่าใช้ทุกที่ เพราะบางที่ไม่ต้องการคนเก่งแม้แต่น้อย

เราจะใช้ความไม่เก่งอย่างไร

คนบางคนรู้สึกว่าเป็นคนไม่เก่ง สู้เขาไม่ได้ในทุกๆ เรื่อง เลยไม่ทำอะไรเลย

คนบางคนที่รู้สึกว่าเป็นคนไม่เก่งสู้ใครไม่ได้นั้น ใช้ความไม่เก่งนั้นผลักดันให้ขยัน และพยายามยิ่งๆ ขึ้น

เส้นทางชีวิตมักมีสิ่งกีดขวางใหญ่หลวงกางกั้น แต่การจะก้าวผ่านมาได้ก็ต้องอาศัยความอดทน และมีคนให้กำลังใจ อย่ากลัวที่จะก้าวไปช้าๆ จงกลัวที่**จะอยู่นิ่งเฉย** ชีวิตก็เป็นอย่างนี้

เรื่องของความรู้

คนโง่ และ คนฉลาด เมื่อผ่านการเรียนรู้เรื่องเดียวกัน จะปรากฏการแสดงต่างกัน

คนโง่ อยากให้ดูเป็น จุดเด่น

คนฉลาด อยากให้ดูเป็น จุดธรรมดา

คนโง่ ต้องการเป็น เป้า

คนฉลาด ต้องการเป็น ปกติ

ความรู้ที่ให้ประโยชน์ยิ่งใหญ่แก่ผู้รู้ คือ ความรู้ที่**ผู้รู้** รู้สึกว่ายิ่งรู้ก็**ยิ่งรู้ว่าตัวเองโง่**

มหาบุรุษ

คนโง่	ดีใจที่ได้เปรียบ
คนฉลาด	เบิกบานเมื่อได้เสียเปรียบ
คนชอบเอาเปรียบ	ไม่สามารถนั่งบนหัวใจคนได้

ผู้ที่ยอมแพ้เพื่อให้คนอื่นสบายใจ เสียเปรียบเพื่อให้คนอื่นเป็นสุข แม้มิได้นั่งบนกองเงินกองทอง แต่นั่งอยู่ในหัวใจคน ผู้นั้นคือ**มหาบุรุษ**

ความดีทั้งหลาย คือ รากเหง้าแห่งปัญญา ได้แก่ ทาน ศีล สมาธิ เมตตา อภัย วิริยะ ขันติ สัจจะ และจริงใจ จงให้ปุ๋ยแก่ปัญญาด้วยการสร้างความดีทุกชนิด

กฎธรรมชาติ ของชั่วร้ายจะถูกทำลายล้าง ของดีงามจะถูกสงวนรักษาไว้

ฉะนั้น จงอย่าทำลายปัญญาของตนด้วย **ความฉลาดแกมโกง** เลย วันนี้คุณละชั่ว ประพฤติดี หรือยัง? ถ้าเฝ้าแต่ตอบสนองความ

อยาก ชีวิตไม่มีทางเจอจุดสมดุลเลย

ภาวะผู้นำ

ฝูงสัตว์ต้องต้อน หมู่คนต้องนำ

การนำที่ดีที่สุดคือ การนำด้วยความดี ผู้ตามจะตามด้วยความเคารพและศรัทธา ไม่มีเชือกใดใช้จูงกันได้ดีเท่า **สายใยใจ** ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เกื้อกูลยังประโยชน์ซึ่งกันและกัน คือเครื่องผูกใจคนที่วิเศษที่สุด การหักหลังทรยศผู้อื่นคือ **การฆ่าตัวเอง**

การก่อตั้งพระพุทธศาสนาเป็นการงานที่ยาก ผู้ก่อตั้งจะต้องมีบารมีมากในฐานะพระพุทธเจ้า แต่การช่วยให้พระพุทธศาสนาดำรงอยู่ต่อไปนั้นไม่ยาก ผู้มีบารมีน้อยอย่างเราก็สามารถทำได้

จงภูมิใจ ที่ได้มีส่วนขับเคลื่อน แม้ข้าวเพียงทัพพีหรือน้ำเพียงแก้วก็ควรภูมิใจ ทรายกองใหญ่ก็มาจากทรายเม็ดเล็กๆ มิใช่หรือ

คุณสมบัติของผู้นำตลอดกาล

- เมตตาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย
- ความเรียบง่ายพอเพียง
- มีสำนึกอ่อนน้อมถ่อมตน

เริ่มต้นวันด้วยความคิดที่จะริเริ่มทำความดี จบด้วยการประเมินผลเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง เอาความผิดพลาดเป็นครูสำหรับวันต่อๆ ไป ถ้าก้าวไปข้างหน้ายังไม่ได้ ก็พยายามอยู่กับที่ให้ได้ ความเงียบ เป็นจุดเริ่มต้นของการทำทุกสิ่ง คำพูดที่ไม่น่าเชื่อแต่เป็นความจริงอย่างยิ่ง คือ อะไรที่อ่อนนั้นจะแข็งแรง

ผู้นำที่ฉลาดจะรู้ว่า การยอมรับสามารถเอาชนะการต่อต้านได้ ความสุภาพอ่อนน้อมจะละลายความแข็งกระด้าง

ถ้าต้องการบริหารชีวิตคนอื่นก็ต้องใช้ความเข้มแข็ง แต่การบริหารชีวิตของตนเองก็ต้องใช้อำนาจและปัญญาทั้งหมดที่ตนมี

ความสงบนิ่งของผู้นำ จึงจะเอาชนะความวุ่นวายของผู้ตามได้

ประสบการณ์ ได้มาอย่างไร

ประสบการณ์ได้มาจากกาลเวลาของผู้มั่นคงในจุดยืนของตน ประสบการณ์บอกกันได้ แต่ให้กันไม่ได้ เหมือนๆ กับความรู้ให้กันได้ แต่ความชำนาญให้กันไม่ได้ ประสบการณ์ก่อให้เกิดความหนักแน่น ซึ่งแลกมาด้วย หยาดเหงื่อ หยดเลือด และน้ำตา

จงเริ่มต้นเป็นผู้ใหญ่ด้วยการเรียนรู้ความไม่แน่นอน และยอมรับความจริง การหนีความจริงเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ สิ่งที่หวังอาจ

ไม่เป็นดังที่มั่นใจก็ได้ แม้แต่หมูในอวยยังอาจเป็นของหมาก็ได้

เป็นเจ้าของ หรือ ถูกเป็นเจ้าของ

สมบัติทั้งหลาย ยิ่งมีมากได้รับมาก ยิ่งต้องเฝ้าดูแลมาก ต้องสูญเสียมาก ดังนั้น เราเป็นเจ้าของ หรือ ถูกเป็นเจ้าของ

คนส่วนมากถูก**ความต้องการ** บีบคั้นอยู่ตลอดเวลา แต่ผู้ฉลาดเท่านั้นจะพอใจในสิ่งที่มี แม้ว่าจะน้อยนิดเพียงใด

สมบัติที่แท้จริง

ของที่เก็บเอาไว้ ยังไม่เป็นของเรา

ของที่ให้ออกไป จึงเป็นของเราที่แท้จริง

เรื่องของการให้

การให้ - ให้เพื่อสละ หรือให้เพื่อครอบครอง

ให้เพื่ออ้างบุญคุณ	ชื่อว่า	ครอบครองผู้รับ
ให้แล้วตามไปดู	ชื่อว่า	ครอบครองสิ่งของ
ให้เพื่อได้หน้า	ชื่อว่า	ครอบครองตนเอง

การให้ ที่ยอดเยี่ยมคือ **ให้เพื่อให้** ให้ได้ หัวใจที่คิดสละ คือ **การให้เพื่อให้** เท่านั้น เพราะว่า..........

การให้ทุกอย่าง คือ การได้ทุกอย่าง

การหวงแหนทุกอย่าง คือ การสูญ เสียทุกอย่าง

คำสอนที่เยี่ยมยอด

การทำความดีไม่ว่า เล็กน้อย หรือยิ่งใหญ่เพียงใด ผู้ทำจะต้องเตือนตัวเองไว้เสมอว่า **อย่าเห่อ อย่าลอย อย่าลืมตัว และก็ไม่ปอดลอยไม่กล้าทำ หรือมุ่งหวังแต่จะได้รับคำชมเชย ต้องยินดีรับคำตำหนิด้วย** เพราะการทำความดีบางอย่าง เวลาผ่านไปเป็น ๑๐๐ ปี จึงจะมีผู้เห็นว่าเป็นความดีที่ยิ่งใหญ่ - - -

ด้วยคำสอนตัวสอนใจนี้ จะทำให้ชื่อเสียงของผู้ปฏิบัติตามขจรทศทิศอย่างแน่นอน

การบ้าน

วันนี้ทำดีหรือยัง?

เพราะว่าผู้ให้คือผู้ได้ ผู้รับคือผู้สูญเสีย การให้ - การรับนั้นมีหลายอย่าง เราได้ให้ - ได้รับ อะไรบ้าง

๑. สิ่งของ	ให้..............ครั้ง		รับ..............ครั้ง	
๒. โอกาส	"..............	"	"..............	"
๓. ความช่วยเหลือ	"..............	"	"..............	"
๔. การชี้แนะ	"..............	"	"..............	"
๕. การยอมรับ	"..............	"	"..............	"
๖. การต้อนรับ	"..............	"	"..............	"
๗. ความรู้สึกดีๆ	"..............	"	"..............	"
๘. ความเบิกบาน	"..............	"	"..............	"
๙. ความเป็นใหญ่	"..............	"	"..............	"
๑๐. การให้อภัย	"..............	"	"..............	"
๑๑. อิสระ	"..............	"	"..............	"
๑๒. อำนาจ	"..............	"	"..............	"
๑๓. ความเมตตา	"..............	"	"..............	"
๑๔. ธรรมะ	"..............	"	"..............	"

- ถ้ายังจะทำวันไหน? **- ถ้ายังจะเริ่มเมื่อไร?**

ในหนังสือเล่มนี้ เป็นการรวบรวมคำสอนบางส่วนของปูชนียบุคคลที่ได้เผยแพร่ความรู้ในทางโลกและทางธรรมจากเอกสารต่างๆ

การที่จะเห็นประโยชน์ในการศึกษาธรรมะนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยาก อาจจะเป็นเหตุสืบเนื่องมาจากสื่อการสอน หรือวิธีการเผยแผ่ ซึ่งบางครั้งก็ขาดสื่อในการจูงใจที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับผู้รับการสอน และน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ "คนรุ่นใหม่" ไม่ค่อยสนใจในการศึกษาและปฏิบัติธรรม

ผู้จัดทำ ได้นำแนวคิดของท่านทั้งหลาย ในส่วนที่เห็นว่าจะเป็นแรงจูงใจและเป็นสื่อให้ผู้ที่ยังไม่สนใจธรรมะให้เริ่มสนใจ และผู้ที่มีความสนใจบ้างแล้วให้สนใจที่จะค้นคว้าเพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมยิ่งๆ ขึ้น เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ของท่านผู้รู้ต่อไป

บุญกุศลที่เกิดจากการกระทำนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและยังมิได้เกี่ยวข้อง ทั้งในชาติที่ผ่านมา ปัจจุบันและอนาคตโดยทั่วกัน

คณะผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง

ภาคผนวก

๑

หนังสือพุทธทำนาย

ข้อความจาก

ปู่ฤษีมณีรัตน์ (สัมเด็ดรุ่ง)

(พิมพ์แยกเป็นธรรมทาน)

๒

ค้นพบ " หนังสืออินดภ - เทพทำนาย" โดยย่อ

หนังสือใบลานสี ได้ถูกตกมาในวันหนึ่ง ในจังหวัดอัตตะบือ (ประเทศลาว) ข้าพเจ้าได้รับรู้จากพระอาจารย์ผู้ทรงศีลองค์หนึ่งเผยแผ่ให้ เลยเกิดความศรัทธา เสียสละทรัพย์พิมพ์แจกจ่ายมายังพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายเพื่อเป็นกุศล และเพื่อพิจารณาด้วยตนเองถึงเหตุการณ์มหันตภัยของโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ซึ่งจะเกิดขึ้นตามพุทธทำนายไว้ดังนี้

โลชังชม โท โพ โส อินโตกรุณา

พระอินทร์ พรหม ยมราช ได้สั่งไว้ว่า ถ้าบุคคลใดได้รู้แล้ว จงรีบบอกให้คนอื่นฟังหรือพิมพ์แจกตามกำลังศรัทธา จะเกิดมหากุศลช่วยให้ท่านได้หลุดพ้นจากมหันตภัยพิบัติทั้งปวง ถ้าบุคคลจะลงมาเกิดพร้อมทั้งหนังสือใบลานฉบับนี้ ถ้าใครไม่มีไว้ในบ้านเรือนจะมีภูตผีปีศาจเข้ามาทำลายอย่างแน่แท้

ในปีจอถึงปีกุน เมื่อเดือนหงายจะมีงูพิษอยู่บนศีรษะ ฉกกัดให้ถึงตาย และผู้คนทั้งหลายจะเกิดความเดือดร้อนหลายประการ

ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนศึกสงครามบ่แล้ว
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนน้ำและไฟ
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนบ่มีใผสิเบองใผ
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนอึดข้าวปลาอาหาร
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนผัว-บ่เห็นหน้ากัน
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนมีคนตายตามทุ่งนา
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนบ่มีผู้เฒ่า
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนไปต่างประเทศบ่สะดวก
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนนอนบ่หลับ

ในปีจอนี้ ในเมืองจันทร์จะมีฤษีองค์ทองดำ สิกขาลาเพศออกมาเป็นพ่อค้า ในปีจอขึ้น 8 ค่ำ ห้ามบ่ให้ตักน้ำอาบ น้ำกิน ตามห้วยหนองคลองบึงหลังพระ

อาทิตย์ตกดิน (ค่อนค่ำ) พระยายมราชจะนำเอายาพิษพ่นใส่โลกมนุษย์

ในปีจอ เมืองกรุงเทพฯ จะแตกพังทลายตอนเวลาไก่ขัน พระแก้วมรกตหัวเชียงเมี่ยง ข้าวเม็ดใหญ่จะกลับสู่เวียงจันทน์ นี่คือ พระคาถาขององค์อินทร์พรหม ยมราช ได้เขียนไว้ในใบลาน จงเก็บรักษาไว้ให้ดีเพื่อช่วยหลุดพ้นจากภัยพิบัติได้ในยามเกิดเหตุการณ์มหันตภัย พระคาถาเขียนไว้ว่า

ปะโต เมตัง ประระชีมินัง สุคะโต จุติ จิตตะ เมตตะ นินะมัง สุคนโต จุติ พระคาถาบทนี้ เขียนลงใบลาน แผ่นทองหรือแผ่นผ้าก็ดี ติดไว้ที่ประตูบ้านหรือในรถ หรือโพกศีรษะ ยามเกิดเหตุการณ์จะช่วยให้หลุดพ้นจากภัยอันตราย

ในการละเวลานี้ เทพเจ้าเหล่าเทวาผู้รักษาคุ้มครองโลกได้กราบทูลต่อพระอินทร์ว่า มนุษย์โลกทำกุศลเพียง 3 ส่วน และทำบาปกรรมถึง 7 ส่วน เมื่อเป็นเช่นนี้องค์อินทร์จะสั่งลงโทษมนุษย์ผู้ใจบาปถึง ๙ ข้อ นับตั้งแต่ปีจอถึงปีกุน ดังนี้

1. จะให้เกิดพายุลมแรงแผ่นดินไหว
2. จะให้เกิดอัคคีภัย
3. จะเกิดอุทกภัย
4. จะเกิดฟ้าผ่า
5. จะเกิดร้อนเกินไป หนาวเกินไป
6. จะเกิดสารพิษต่าง ๆ
7. จะเกิดกาฬโรคต่าง ๆ
8. จะเกิดข้าวยากหมากแพง
9. จะเกิดฆาตพยาบาทเบียดเบียนกันเอง

มหันตภัย ๙ อย่างนี้ จะหลุดพ้นได้โดยเฉพาะผู้มีบุญ คนที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น รู้แล้วจงบอกต่อกันให้รีบทำความดีมาก ๆ ถ้าเลยปีจอ ปีกุน ไปแล้วทุกคนพร้อมทั้งลูกหลานจะได้รับความสุขกายสบายใจทุกคน ให้ทุกคนเคร่งครัดในศีล 5

นอกจากหนังสืออินตก ที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีพระผู้ทรงศีลอีกองค์หนึ่งได้พบเห็นคำสอนที่จารึกไว้ในแผ่นศิลา เพิ่งพบในภูเขาแห่งหนึ่งที่พระพุทธเจ้าได้เดินธุดงค์วิปัสสนากรรมฐานผ่านไป พระผู้ทรงศีลกล่าวว่า พี่น้องทั้งหลายถ้าไม่เชื่อก็สุดแล้วแต่ดวงจิต เพราะถึงเวลาแล้วที่สวรรค์จะไม่มีความลับ ถ้าท่านเชื่อก็เป็นกุศลรู้เพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าจึงขอบอกเล่าสู่ท่านฟัง ตามคำกล่าวของพระผู้ทรงศีลรูปนี้ว่า ในแผ่นศิลาได้เขียนไว้โดยพระมหากัสสะปะว่า ในปีระกา ปีจอ ปีกุน เดือน 7 - 8 จะเกิดเหตุการณ์ร้ายตามถนนหนทาง ในเดือน 9 - 10 คนใจบาปจะถูกล้างผลาญให้หมดไป มีบ้านแต่ไม่มีคนอยู่ มีข้าวแต่ไม่มีคนกิน มีทางแต่ไม่มีคนเดิน

สุดท้ายพระผู้ทรงศีลได้กล่าวย้ำถึงความศักดิ์สิทธิ์ของหนังสืออินทร์ตกเพิ่มเติมว่า ท่านผู้เคารพบูชาหรือบนว่าจะบอกแก่ผู้อื่น หรือพิมพ์แจกจ่ายให้สาธุชนทั้งหลายได้รับรู้แล้ว ท่านปรารถนาสิ่งใดจะได้สมใจนึก จะปราศจากภัยพิบัติทั้งปวงตลอดไป ไม่เชื่ออย่าลบหลู่

พระพุทธเจ้าทำนาย

ออกจากศิลาจารึกในมหาวิหารเขตมหาเชตวัน ณ สวนมฤคทายวัน ประเทศอินเดีย โดยคณะทูตไทยที่ไปอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุเมื่อ พ.ศ. 2485 ตามคำแปลเป็นภาษาไทยว่าดังนี้

สาธุ อะระหัง พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพระเมตตา กรุณา สรรพสัตว์ทั่วโลกที่เกิดมาแล้ว แต่ลำบากยิ่งนัก ในคราวที่พระองค์ยังไม่เข้าสู่พระนิพพานตามกาลเวลา จึงตรัสแก่พระอานนท์ผู้เป็นศิษย์อันสนิท พากเพียรพยายามอยู่ใกล้ชิดว่า ดูก่อนพระอานนท์สัตว์ทั้งหลายที่เกิดมาล้วนแต่ลำบากทั่วหน้าทุกชาติ ทุกศาสนา ตามธรรมชาติเมื่ออาตมาเข้านิพพานไปแล้ว ครบห้าพันปีเป็นที่สุด โลกจะหมุนไปใกล้จะถึงจำนวนที่ตถาคตทำนายไว้สองพันห้าร้อยปี

๕

มนุษย์และสัตว์จะได้รับภัยพิบัติเสียครั้งหนึ่ง ในระยะ 30 ปี สิ่งที่สาธุชนไม่เคยเจอะจะได้เห็น ไม่เคยพบจะได้พบ ยักษ์หินที่ถูกสาปให้หลับกลับตื่นขึ้นมาอาละวาดยิ่งนัก ใกล้กับ พ.ศ. 2550 ยิ่งทวีกันใหญ่ขึ้นทุกทิวาราตรี มนุษย์นอกศาสนาจะรบราฆ่าฟันกันจนถึงเลือดนองเต็มพื้นดิน พื้นน้ำ จะลุกลามมาเผามนุษย์ไม่ขาดระยะ ต่างฝ่ายต่างทำลายเหมือนกับยักษ์กระหายเลือด แผ่นดินเป็นเปลวไฟ จะตายไปอย่างละครึ่งหนึ่งจึงจะล้มเลิก ต่างฝ่ายต่างหมดกำลังด้วยกัน ตามวิสัยยักษ์ร้ายนอกศาสนา ซึ่งถือกำเนิดจากป่าอำมหิต ส่วนพุทธศาสนิกชน ผู้ทำแต่บุญเดินตามทางตถาคต สามารถระงับร้อนไม่รุนแรง บ้านใดได้บูชาพระโพธิสัตว์ และผ้ากาสาวพัตร์ ก็จะได้ภัยพิบัติเบาบางแต่หนีภัยธรรมชาติไม่พ้น ไฟจะลุกลามมาจากทิศตะวันออก ไหม้วัดวาอาราม สมณชีพราหมณ์ จะอดอยากยากเข็ญ ไฟจะตกจากฟ้า เหล็กกล้าจะผุดจากน้ำ สงครามจะเกิดทั่วทิศ พระยานาคจะพ่นพิษเป็นเพลิง ทหารจะเป็นเจ้า ข้าวสารจะขาดแคลน ทุกแคว้นจะอดอยาก พลูหมากจะหมดเปลือง สีเหลืองจะชนะ พระจะยังอยู่คู่เมืองอีกต่อไป สีขาวจะแพ้ภัยในที่สุด ครุฑจะบินกลับถิ่นฐาน คนจะบำรุง พระพุทธเจ้าว่าดังนี้ ชา ตะ มะ สะ ละ วา พระพุทธชินลิตนี้ ท่านให้เขียนใส่กระดาษ หรือผ้าขาวติดไว้หน้าบ้าน หรือหัวนอนทำดังนี้ จะมีอายุยืนนานจะทันผู้มีบุญชื่อพระยาธรรมมิกราช เมื่อแรกสถิตอยู่เขตศรีอยุธยา บัดนี้ท่านเสด็จอยู่ลานช้าง (ภาคอีสานในปัจจุบัน) พระธรรมิกราชาเข้ามาปีกุน เดือน 11 เป็นเที่ยงแท้หนักหนา ท่านเสด็จมาในปีระกาแรม 5 ค่ำ มหากษัตริย์มาทางทิศตะวันตก สมณะชีพราหมณ์ตามมาพอประมาณได้ 76,400 รูป ทั่วอาณาจักร สมเด็จพระบรมนัดปราชญ์ ได้ประกาศคาถาว่าดังนี้ นะสังจัง ทะคะยัง มะสำคำปัง คอยดู ในปีมะโรงคนจะเดินโก้งโค้ง คลานผู้ใดอยากพบผู้มีบุญชื่อพระยาธรรมิกราช ให้ภาวนา ให้มั่นรักษาศีล สดับรับฟังพระธรรมเทศนา คอยดูปีมะเส็ง ตลิ่งจะพัง มหาสมุทรจะชอกช้ำ อย่าเที่ยวไปกลางแจ้ง ท่านเข้ามาปีกุน เดือน 8 เป็นเที่ยงแท้ ผู้ใดไม่เชื่อจะได้รับอันตรายคอยดูปีจอ คนจะพ้นภัย สะโรนะกา โททายะโม พุทธะ ตะยะ ภาวนา ทุกเช้าค่ำ

ผู้นั้นจะมีอายุยืนนาน จะได้เห็นพระธรรมมิกราช (พระโพธิสัตย์ศรีอริยเมตไตย) ในปีกุนท่านจะเข้ามาอีก ถ้าไม่เห็น หนังสือบ้านใด ผู้นั้นจะได้รับอันตราย รู้แล้วให้บอกต่อกันด้วย

<u>คำเตือน</u> โลกมนุษย์กำลังเข้าสู่กลียุค จะทำให้เกิดภัยธรรมชาติ จากดิน น้ำ ไฟ ลม จะเกิดมหาสงครามโลกครั้งที่สามตามมา มนุษย์จะตายไปกว่าครึ่ง

สำหรับประเทศไทย จะเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 คาดว่าจะได้รับภัย ทางน้ำ และไฟ โดยเฉพาะจังหวัดที่ติดชายทะเล และกรุงเทพฯ แผ่นดินจะยุบตัว คลื่นน้ำจะพัดเข้าถล่มความสูง 200 เมตร มนุษย์จะล้มตาย มากกว่าครึ่ง น้ำจะเข้าช่องแคบ สระบุรี และด้านตอนล่างของโคราชบางส่วน ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ สุดท้ายประเทศไทยจะเหลือประชากรประมาณ 30%

ส่วนประเทศอื่นทั่วโลกจะเหลือเพียง 10% เท่านั้น บุคคลที่รอดชีวิตส่วนมากจะสูญเสียสติสัมปชัญญะ ไม่ปลอดภัยเหมือนเมืองที่นับถือพระพุทธศาสนา เพราะไม่เข้าใจบำเพ็ญญาณภาวนา

ฉะนั้นอย่าหลงไหลในทรัพย์สินเงินทองของตนเองให้มากนัก เพราะเมื่อเข้ายุคศิวิไลย์เงินทองจะไม่มีค่าเลย เพราะมนุษย์ยุคนั้น วัดกันด้วยความดี ศีลธรรม บุญกุศลเท่านั้น ปีมะโรง พ.ศ. 2555 ปีมะเส็ง พ.ศ. 2556 ปีระกา พ.ศ. 2560 ปีจอ พ.ศ. 2561 ปีกุน พ.ศ. 2562

****

คำทำนายสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

รัชกาลที่ 1 ทายว่า มหากาฬ (ทำลายเพื่อน พี่น้อง)
รัชกาลที่ 2 ทายว่า ฌาณยักษ์ (ชำนาญเวทมนต์)
รัชกาลที่ 3 ทายว่า รักมิตร (มีการค้าขายกับชาวต่างชาติมากมาย)
รัชกาลที่ 4 ทายว่า สนิทฤา (ออกบวช)

รัชกาลที่ 5 ทายว่า จำแขนขาด (คือต้องยอมเสียแผ่นดินฝั่งซ้าย แม่น้ำโขงและเขมร เพื่อป้องกันอธิปไตยของไทย)

รัชกาลที่ 6 ทายว่า ราชโจร (เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดกลุ่มโจรมากมาย มีการตั้งกองเสือป่าครั้งแรกของไทย)

รัชกาลที่ 7 ทายว่า ชนร้องทุกข์ (เกิดการเดินขบวนเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย)

รัชกาลที่ 8 ทายว่า ยุคทมิฬ (พระเจ้าแผ่นดินถูกลอบปลงพระชนม์)

รัชกาลที่ ๙ ทายว่า ถิ่นกาขาว (มีฝรั่งเข้ามามากมาย นำเงินมาซื้อประเทศไทย เกิดวิกฤตการเงิน)

รัชกาลที่ 10 ทายว่า ชาวศิวิไลย์ (จะมีเหลือเฉพาะผู้มีบุญเท่านั้นที่รอดตาย เป็นยุคของพระศรีอาริยเมตไตย)

****

พระคาถาบูชาพ่อ ร.5
(ธูป ๙ ดอก ตั้งนะโม 3 จบ)

พระสยามมิน ทะโร วะโร อัตตัง	พุทธะสังมิ อิติ อรหัง
วะรังพุทโธ นะโมพุทธายะ	ปิโยเทวา มนุสานัง
ปิโย พรหมานะ มุตตะโม	ปินัน หริยัง นะมามิหัง

ข้าพเจ้าได้พบหนังสือแผ่นนี้เข้าด้วยความบังเอิญ เมื่ออ่านดูแล้วเกิดความเลื่อมใสศรัทธาจึงได้พิมพ์แจกเป็นกุศลทาน ซึ่งในใจความหนังสือมีอยู่ว่า

วันหนึ่งในโบสถ์ของวัดศิริประชุประดินาถ ได้มีหลวงพ่อองค์หนึ่ง ได้นั่งสวดมนต์อยู่ในโบสถ์ของวัด ในเวลานั้นก็มีงูตัวหนึ่งได้เลื้อยออกมาจากหน้าพระ

พุทธรูปในโบสถ์หลวงพ่อ เมื่อได้เห็นงูตัวนั้นก็เกิดอาการกลัว หลังจากนั้นงูก็ได้กลายเป็นมนุษย์ในรูปของพราหมณ์แล้วก็พูดกับหลวงพ่อว่า "เจ้าไม่ต้องกลัว และตกใจ เจ้าจงฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคือพญานาคราชและได้จุติ ณ วัดแห่งนี้เพื่อบำบัดปัดเป่าความชั่วร้ายและคนบาป คนที่ทำกรรมไว้มากจะให้พินาศหายไปจากโลกนี้ และเจ้าจงประกาศ และเจ้าจงประกาศให้คนได้รู้ทั่วว่า ผู้ใดนำเรื่องของข้าพเจ้าไปพิมพ์แจก 1,000 ใบ ภายใน 15-30 วัน มันผู้นั้นจะมีโชคลาภ มีความสุขความเจริญ คิดสิ่งใดสมความปรารถนาทุกประการ และผู้ใดได้รู้ได้อ่านอย่าคิดว่าเป็นการหลอกลวงหรือไม่เชื่อ และผู้ใดคิดจะพิมพ์แจกก็ต้องพิมพ์แจกภายใน 15-30 วัน อย่าคิดพิมพ์ผลัดวันประกันพรุ่ง หรืออ่านแล้วฉีกทิ้ง มันผู้นั้นจะมีเรื่องและภัยพิบัติเกิดขึ้นต่อผู้นั้น อ่านแล้วอย่าทิ้งให้พิมพ์แจกต่อ ๆ ไป (หรือเก็บไว้สวดมนต์เพื่อเป็นศิริมงคลแต่ตนเอง และครอบครัว)"

จากนั้นมาหลวงพ่อองค์นั้นได้พิมพ์แจก 1,000 ใบ หลังจากนั้นประมาณ 3-4 วันเท่านั้น ท่านได้สำเร็จวิชาต่าง ๆ และคุณโกบินตะปราสาทคุปดาได้พิมพ์แจก 1,000 ใบ เขาก็ได้เงินทองที่หยิบยืมไปคืนมา อีกรายหนึ่งพิมพ์แจก 500 ใบ รายนี้เป็นชาวนาวันหนึ่งเข้าไปไถนาเขาได้พบไหใบหนึ่งมีเงินทองเต็มไปหมด ส่วนอีกรายหนึ่งได้พิมพ์แจก 100 ใบ เขาก็ถูกล็อตเตอรี่ 1 ล้านบาท อีกรายหนึ่งเป็นคนถีบสามล้อก็พิมพ์แจก 650 ใบ เขาก็เจอแจกันทอง อีกรายหนึ่งเป็นคนตกงานไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีใครรับ พอเขาพิมพ์แจก 3-4 วัน เขาก็หางานทำได้ เป็นงานที่ดี และอีกรายได้อ่านแล้วไม่เชื่อฉีกทิ้ง หลังจากนั้นประมาณ 1-2 วัน ลูกชายเขาก็ตาย อีกรายหนึ่งได้อ่านแล้วคิดจะพิมพ์แจกแล้ว ผลัดวันประกันพรุ่งจนเลยกำหนดผู้นั้นเป็นพ่อค้า ทำการค้าขาย ก็ขาดทุนและพ่อเขาก็มาตายจากไปอีกคน อีกรายหนึ่งพิมพ์แจก 1,000 ใบ ไม่กี่วันเขาก็มีเงินทองแบบไม่น่าเชื่อ อยู่ ๆ ก็มีเงินขึ้นมาเอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาในโบสถ์วัดศิริประชุนาถนี้ ต้องคิดด้วยความสัตย์จริง และศรัทธา อ่านแล้วต้องพิมพ์แจกอ่านแล้วฉีกทิ้งให้แจกต่อ ๆ กันไปด้วยศรัทธาและเชื่อถือก็จะเป็นผลดีแก่ตนเอง

****

ประธานในพิธีตีฆ้องเริ่มพิธีมหาพุทธาภิเษก
บรรจุพระเศียรพระพุทธรูปพระสุขสบาย
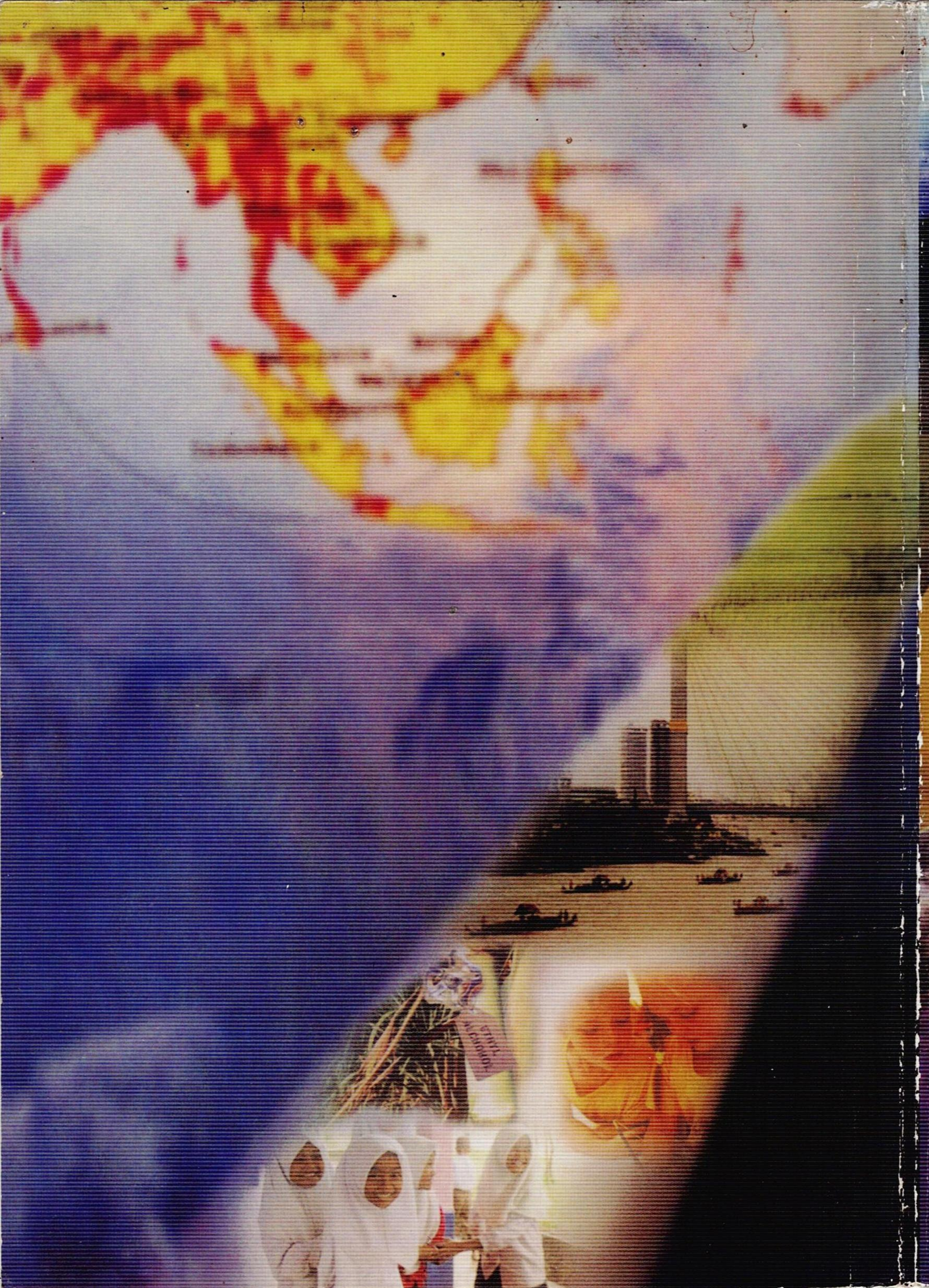
ประธานคณะกรรมการและผู้มาร่วมในงานพิธีมหาพุทธาภิเษก
ที่สำนักสงฆ์นาถกรณธรรม อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย